

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ε.Π. Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη 2007-2013

Έκθεση αξιολόγησης της Δημόσιας Διαβούλευσης επί της Σ.Μ.Π.Ε. και του σχεδίου Κ.Υ.Α.

του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού &
Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιέργειες
(Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.)

Ιούλιος 2011

Alpha MENTOR
studies & project management

Ε.Π. Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη 2007-2013

Έκθεση αξιολόγησης της Δημόσιας Διαβούλευσης επί της Σ.Μ.Π.Ε. και του σχεδίου Κ.Υ.Α.

του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού &
Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιέργειες
(Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.)

Alpha MENTOR
studies & project management

Μ. Αλεξάνδρου 28 - 55 535 Θεσσαλονίκη
Τηλ: 2310-322.498, 2310-327.067 Fax: 2310-309.768
www.alphamentor.gr
e-mail: info@alphamentor.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ Α: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
2. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ.....	6
2. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ.....	7
3. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ	8
4. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ	9
5. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΝΑ ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΗ ΟΜΑΔΑ	11
5.1 ΟΜΑΔΕΣ ΕΥΡΥΤΕΡΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ.....	11
5.2 ΣΤΟΧΕΥΜΕΝΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	13
5.3. ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ	18
5.4. ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ	22
5.5. ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΣΕ ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΕΣ ΚΑΙ ΓΛΥΚΑ ΝΕΡΑ	24
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	Σφάλμα! Δεν έχει οριστεί σελιδοδείκτης.

ΜΕΡΟΣ Β: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΝ

Γνωμοδοτήσεις Περιφερειακών Αυτοδιοικήσεων

Γνωμοδοτήσεις Αποκεντρωμένων Διοικήσεων

Γνωμοδοτήσεις Ο.Τ.Α.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Έκθεση αξιολόγησης της δημόσιας διαβούλευσης επί της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Σ.Μ.Π.Ε.) και του σχεδίου της Κοινής Υπουργικής Απόφασης (Κ.Υ.Α.) του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιέργειες (Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.) διαμορφώνεται σε τρία μέρη.

Το **Α' Μέρος** αφορά στην αξιολόγηση της ηλεκτρονικής διαβούλευσης, η οποία πραγματοποιήθηκε το διάστημα μεταξύ 11/4 και 28/5/2011, με την ανάρτηση της Σ.Μ.Π.Ε. και του σχεδίου της Κ.Υ.Α. στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής (Υ.Π.Ε.Κ.Α.). Αξιολογήθηκαν οι παρεμβάσεις (σχόλια) με ανταπόκριση ως προς το αντικείμενο του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. και κατηγοριοποιήθηκαν σε ομάδες και υποομάδες σχολίων και προτάσεων.

Το **Β' Μέρος** αφορά στην αξιολόγηση των γνωμοδοτήσεων της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και των Ο.Τ.Α., οι οποίες διαχωρίστηκαν μεταξύ τους, σε τρεις υποκατηγορίες.

Το **Γ' Μέρος** αφορά στην ενσωμάτωση απόψεων των προαναφερθέντων και τη διαμόρφωση αναμορφωμένης – βελτιωμένης πρότασης του παλαιότερα διατυπωμένου

Η ηλεκτρονική διαβούλευση για το Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. διήρκησε 48 ημέρες (περισσότερες από κάθε άλλη διαδικασία ηλεκτρονικής δημόσιας διαβούλευσης) και στην ουσία απετέλεσε την πρώτη δημόσια διαβούλευση για οποιοδήποτε ζήτημα της υδατοκαλλιέργειας. Ως αποτέλεσμα της χρονικής διάρκειας της διαβούλευσης και του ενδιαφέροντος που προηγήθηκε, κατατέθηκαν 768 σχόλια.

Κατά την εξέλιξη της ηλεκτρονικής διαβούλευσης διατυπώθηκαν αρκετές αρνητικές κρίσεις, που εστιάστηκαν στα παρακάτω ζητήματα:

- Σε ελλείψεις και σφάλματα στην παρουσίαση των πινάκων και του χάρτη,
- Σε παρανοήσεις και κυρίως στη σύγχυση μεταξύ των εννοιών των Περιοχών Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (ΠΑΥ) και των Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (ΠΟΑΥ), με αποτέλεσμα να ερμηνεύονται οι περιοχές του χάρτη, ως περιοχές που θα καλύπτονταν από εγκαταστάσεις τόσο στον υδάτινο, όσο και στο χερσαίο χώρο,
- στο γεγονός ότι η μελέτη του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. δεν χρηματοδοτήθηκε από το Υπουργείο,
- στην έκφραση αντιπαράθεσης ομάδων και συλλογικών φορέων, με αμφιλεγόμενα κίνητρα, και
- σε άλλα μικρότερης σημασίας επιχειρήματα.

Ωστόσο, οι συμμετοχές με τη διατύπωση ήπιων και ψύχραιμων κριτικών και παρατηρήσεων, διευκόλυνε την ουσιαστική εξέλιξη στη συνέχεια της διαδικασίας.

Η αξιολόγηση της ηλεκτρονικής διαβούλευσης καθώς και των γνωμοδοτήσεων και απόψεων των φορέων και υπηρεσιών κινήθηκε στην κατεύθυνση

της διαμόρφωσης ενός κλίματος παροχής ασφάλειας στην επιχειρούμενη δραστηριότητα του τομέα των Υδατοκαλλιεργειών, χωρίς κανέναν αποκλεισμό, ακόμη και της πλέον μικρής και «ασήμαντης» παραγωγικής μονάδας,

- ✓ της διατύπωσης –κατά το δυνατό- ευκρινέστερων και σαφέστερων χωρικών κατευθύνσεων, ώστε να περιορίζονται ασάφειες και παρερμηνείες, λαμβάνοντας υπόψη την περιβαλλοντική συνιστώσα,
- ✓ της διατύπωσης κατευθύνσεων άσκησης της Υδατοκαλλιέργειας, με συμβατότητα και συνεκτίμηση της παρουσίας άλλων χρήσεων και σύμφωνα με τη βαρύτητα που έχει κάθε μία από αυτές.

Ιούλιος 2011

ΜΕΡΟΣ Α: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

The screenshot shows the website of the Ministry of Environment, Energy and Climate Change (Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής). The page features a navigation bar with links to 'Αρχική', 'Πρωτοβουργές της Ελλάδας', 'Ανοικτή Διακυβέρνηση', 'Δικτυακός Τόπος Υπουργείου', and 'Διαβουλεύσεις Υπουργείου'. The main content area is titled 'Ανάπτυξη Υδατοκαλλιεργειών' and contains a public consultation announcement. The announcement is dated April 11, 2011, at 18:00, and is open until May 28, 2011, at 23:59. It lists several documents related to the consultation, including a decision, a framework, a chart, a plan, a study, and a strategy.

Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής
Δικτυακός Τόπος Διαβουλεύσεων

Αρχική Πρωτοβουργές της Ελλάδας Ανοικτή Διακυβέρνηση Δικτυακός Τόπος Υπουργείου Διαβουλεύσεις Υπουργείου

Αρχική Ανάπτυξη Υδατοκαλλιεργειών
Δημόσια Διαβούλευση για την «Έγκριση Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού Αεφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιεργείες και της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων αυτού»

Ολοκλήρωση της Δημόσιας Διαβούλευσης

Φίλες και φίλοι,
Η δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση ολοκληρώθηκε με επιτυχία. Θέλουμε να σας ευχαριστήσουμε για τη συμμετοχή σας. Τα σχόλια και οι απόψεις σας, μετά από συνεπή επεξεργασία από τα αρμόδια στελέχη του Υπουργείου, θα ληφθούν υπόψη στο τελικό σχέδιο της Κοινής Υπουργικής Απόφασης με τίτλο «Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αεφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιεργείες».

Δημόσια Διαβούλευση για την «Έγκριση Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού Αεφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιεργείες και της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων αυτού»

Φίλες και φίλοι,
Σας καλωσορίζω στον ηλεκτρονικό χώρο που φιλοξενεί τη δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση για το σχέδιο της Κοινής Υπουργικής Απόφασης με τίτλο «Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αεφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιεργείες».

Αναρτήθηκε
11 Απριλίου 2011, 18:00
Ανοικτή σε Σχόλια έως
28 Μαΐου 2011, 23:59
Ολοκληρώθηκε.

Σχετικό Υλικό

- Σχέδιο Κοινής Υπουργικής Απόφασης
- Ειδικό Πλαίσιο Υδατοκαλλιεργειών-Χάρτης (4,7 MB)
- Παράρτημα 1
- Πίνακας 1 Σχεδίου ΚΥΑ
- Πίνακας 2 Μελετών ΠΟΑΥ ΕΠ ΑΠΕΙΑ
- Πίνακας Αξιολόγησης Σεναρίων
- Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

2. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

Η εξέλιξη της ηλεκτρονικής δημόσιας διαβούλευσης χαρακτηρίστηκε:

- I. από ένα περιορισμένο αριθμό χρηστικών παρατηρήσεων και προτάσεων, οι οποίες παρουσιάζονται σε παρακάτω σελίδες της έκθεσης.
- II. Από μια αντίληψη της δημόσιας διαβούλευσης ως δημοψήφισμα ή άμεση συμμετοχική δημοκρατική διαδικασία και στην οποία εκφράστηκαν απολύτως αντίθετες και συγκρουόμενες θέσεις. Δεδομένου ότι, η επιχειρηματολογία κορέσθηκε σε κάποιο χρονικό σημείο της διαβούλευσης, οι συμμετοχές εκφράζονταν και με λακωνικά σχόλια του τύπου «ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΣΤΟΝ ΠΟΡΟ» ή/και «ΝΑΙ ΣΤΙΣ ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΣΤΟΝ ΠΟΡΟ». Ωστόσο, θεωρούμε ότι η σφοδρότητα της συγκεκριμένης αντιπαράθεσης πρέπει να αποτελέσει ένα ιδιαίτερο αντικείμενο της παρούσας αξιολόγησης.
- III. Από μια αντιπαράθεση σχετικά με το κατά πόσο οι Υδατοκαλλιέργειες ρυπαίνουν ή δεν ρυπαίνουν ή εάν ρυπαίνουν, πόσο ρυπαίνουν και άλλα συναφή, με αρκετές σοβαρές και ενδιαφέρουσες συμμετοχές. Ωστόσο, το συγκεκριμένο θέμα δεν αποτελεί το φυσικό αντικείμενο του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.
- IV. Από την παρανόηση των προβλέψεων του Πλαισίου σχετικά με το περιεχόμενο των ζωνών κυρίως.

Από το σύνολο των 768 σχολίων που εκφράστηκαν 459 συμμετοχές και κατά δήλωσή τους, ήταν:

- επιστημονικό δυναμικό, από Πανεπιστήμια, Ερευνητικά ιδρύματα, δημόσιες υπηρεσίες και ιδιωτικούς φορείς (49 συμμετοχές),
- επιχειρηματικοί φορείς του Τομέα της Υδατοκαλλιέργειας (15 συμμετοχές),
- απασχολούμενοι στον Τομέα και στις παραγωγικές μονάδες (12 συμμετοχές),
- εκπρόσωποι Ο.Τ.Α. (22 συμμετοχές),
- μεμονωμένα άτομα (ακόμα και αλλοδαποί) (297 συμμετοχές),
- εκπρόσωποι συλλογικών φορέων - επιστημονικών συλλόγων (4 συμμετοχές),
- εκπρόσωποι συλλογικών τοπικών φορέων (60 συμμετοχές) , όπως:
 - περιβαλλοντικοί-οικολογικοί φορείς (17 συμμετοχές),
 - αλιευτικοί σύλλογοι (7 συμμετοχές),
 - Σύλλογοι οικιστών (12 συμμετοχές),
 - Άλλοι (24 συμμετοχές).

3. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Η μεθοδολογία της αξιολόγησης που ακολουθήθηκε περιέλαβε τα εξής στάδια:

1. Οι συμμετοχές στην ηλεκτρονική διαβούλευση αποτυπώθηκαν και ταξινομήθηκαν (οι πίνακες επισυνάπτονται στο Παράρτημα) ως προς:
 - το σύνολο των συμμετεχόντων και χαρακτηρίζει συνοπτικά τη θέση που επέλεξε ο καθένας (1^{ος} πίνακας),
 - τις στοχευμένες συμμετοχές, δηλαδή εκείνες που αναφέρονται σε συγκεκριμένα σημεία του σχεδίου ΚΥΑ, όπου αποτυπώνονται αναλυτικά όσες παρεμβάσεις προσέφεραν δυνατότητες αξιοποίησης σε σχέση με τα κείμενα της διαβούλευσης του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. (2^{ος} πίνακας).
2. Ο 2^{ος} πίνακας διαμορφώθηκε σε δύο βασικές κατηγορίες (στο μέτρο που αυτό ήταν δυνατό για κάθε συμμετοχή):
 - των σχολίων, και
 - των προτάσεων.

Τέλος αξιοποιήθηκε το σύνολο των σχολίων και των προτάσεων που διατυπώθηκαν κατά τη διαδικασία της διαβούλευσης του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.

4. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Με βάση την αξιολόγηση των συμμετοχών, διαμορφώθηκαν ως προς τα στοχευμένα σχόλια σε σχέση με τα κείμενα του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. έντεκα (11) ταξινομικές ομάδες και ως προς τα γενικότερα σχόλια, δύο (2) επιπλέον ομάδες.

Οι δύο τελευταίες, ευρύτερου ενδιαφέροντος, ομάδες πρέπει να απασχολήσουν την αξιολόγηση του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., εφόσον όχι μόνο διαμόρφωσαν το γενικότερο κλίμα, κατά τη διαδικασία της ηλεκτρονικής διαβούλευσης αλλά ενδεχομένως να διαδραματίσουν και καθοριστικό ρόλο, κατά την εφαρμογή του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.

Οι ταξινομικές ομάδες που διαμορφώθηκαν είναι:

A) Ομάδες Σχολίων Ευρύτερου Ενδιαφέροντος

1. **Γενικευμένες αντιδράσεις:** Διατυπώθηκαν με σφοδρότητα αντιδράσεις, σε ορισμένες περιοχές εγκατάστασης μονάδων ιχθυοκαλλιεργειών από τοπικούς φορείς και κατοίκους.
2. **Περιβαλλοντική επιβάρυνση μονάδων:** Διατυπώθηκε μία ευρύτερη επιχειρηματολογία, κυρίως ως προς τις αρνητικές επιπτώσεις από τη λειτουργία μονάδων ιχθυοκαλλιεργειών.

B) Στοχευμένες Ομάδες Σχολίων

3. **Προοίμιο:** Αξιολογούνται επιμέρους ζητήματα.
4. **Ορισμοί:** Επανεισάγεται το ζήτημα προσδιορισμού ορισμών που είχαν περιληφθεί στην μελέτη Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., σχολιάζεται το γεγονός της διατύπωσης ορισμών που δεν χρησιμοποιούνται στα κείμενα διαβούλευσης και προστίθενται νέοι.
5. **Κριτήρια χωροθέτησης μονάδων:** Διατυπώνονται πολυεπίπεδες προτάσεις, συμπεριλαμβανομένων και των κριτηρίων χωροθέτησης μεμονωμένων μονάδων, που αποτελούν και κρίσιμη παράμετρο των χωροθετήσεων.
6. **Φέρουσα ικανότητα:** Διατυπώνονται προτάσεις σαφούς διατύπωσης της στο κείμενο και καθορισμού μετρήσιμων παραμέτρων προσδιορισμού της.
7. **Χαρακτηριστικά παραγωγικής διαδικασίας:** Διατυπώνονται προτάσεις και παρατηρήσεις, με κύριο χαρακτηριστικό τη διατήρηση των υφιστάμενων διατάξεων, ενώ σε αρκετές συνδέονται ή ταυτίζονται και με τις κατευθύνσεις των μετρικών χαρακτηριστικών.
8. **Θεσμικό πλαίσιο:** Διατυπώνονται προτάσεις συμπλήρωσης του θεσμικού πλαισίου.
9. **Μετρικά χαρακτηριστικά:** Διατυπώθηκαν προτάσεις σχετικά με τις αποστάσεις που χρησιμοποιούνται στα κείμενα. Αποτέλεσαν από τις παραμέτρους που έχουν δεχθεί τις περισσότερες και αντικρουόμενες παρατηρήσεις και προτάσεις.
10. **Αρμοδιότητα μισθώσεων:** Διαπιστώθηκε έντονη αντιπαράθεση για τη διατήρηση των διατάξεων του Ν. 3852/2010 ή μεταφοράς της αρμοδιότητας σε εκπρόσωπο του δημοσίου.

- 11. Αδειοδοτήσεις μονάδων:** Διατυπώθηκαν προτάσεις και παρατηρήσεις κυρίως για τα εκκρεμή ζητήματα αδειοδότησης υφιστάμενων μονάδων και σαφών μεταβατικών διατάξεων του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.
- 12. Π.Ο.Α.Υ.:** Διατυπώθηκαν παρατηρήσεις για την καλύτερη προοπτική του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., όσον αφορά στις αρμοδιότητες των φορέων διαχείρισης και σύνταξης μελετών και υποβολής αιτημάτων καθορισμού Π.Ο.Α.Υ..
- 13. Υδρανάπαυση:** Διατυπώνονται παρατηρήσεις, σχετικά με την επιφανειακή προσέγγισή της και του καθορισμού της με βάση τη διαθέσιμη μισθωμένη έκταση ανά μονάδα ή ανά Π.Ο.Α.Υ.
- 14. Συμπλήρωση – αποκατάσταση πινάκων και χαρτών:** Διατυπώνονται παρατηρήσεις, σχετικά με λάθη αποτύπωσης, απουσία απεικόνισης όλων των υφιστάμενων μονάδων και προτάσεις διαφοροποίησής των ζωνών.

5. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΝΑ ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

5.1 ΟΜΑΔΕΣ ΕΥΡΥΤΕΡΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

1^η ομάδα: Γενικευμένες σημειακές αντιδράσεις, για τη χωροθέτηση και λειτουργία ιχθυοκαλλιεργειών.

Κατά τη διαβούλευση, διατυπώθηκαν με σφοδρότητα αντιθέσεις και επιθέσεις τοπικών φορέων και μεμονωμένων πολιτών ενάντια στην εγκατάσταση και λειτουργία μονάδων ιχθυοκαλλιεργειών, σε ορισμένες περιοχές.

Η συγκεκριμένη αντιπαράθεση έχει διαφοροποιημένα χαρακτηριστικά και επιχειρείται να αποτυπωθεί στον πίνακα, που ακολουθεί:

ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ	ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗΣ	ΜΗ ΕΠΕΚΤΑΣΗΣ	ΟΧΙ ΠΟΥΥ	ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ
Θεολόγος – Αταλάντη- Μαλεσίνα, Π. Στερεάς Ελλάδας	- ΟΤΑ - μαζικοί φορείς - πολίτες	- ΟΤΑ - πολίτες	- ΟΤΑ - μαζικοί φορείς - πολίτες	- παραγωγοί - πολίτες
Νήσος Πόρος, Π. Αττικής	- ΟΤΑ - μαζικοί φορείς - πολίτες	- μαζικοί φορείς - πολίτες	- ΟΤΑ - μαζικοί φορείς - πολίτες	- παραγωγοί - πολίτες - ΟΤΑ
Νήσος Σαλαμίνα, Π. Αττικής	- ΟΤΑ - μαζικοί φορείς - πολίτες	- ΟΤΑ - πολίτες	- ΟΤΑ - μαζικοί φορείς - πολίτες	- παραγωγοί - πολίτες - ΟΤΑ
Νήσος Οινούσες, Π. Β. Αιγαίου				
Νήσος Κεφαλονιά (κ. Αργοστολίου), Π. Ιονίων Νήσων	- ΟΤΑ - μαζικοί φορείς - πολίτες	- μαζικοί φορείς - πολίτες		- παραγωγοί - πολίτες
Λαγκάδα Χίου, Π. Β. Αιγαίου				
Κόλπος Αργολίδας, Π. Πελοπον.				
Περιοχές Κόρφου, Σοφικού, Κατακαλίου, Μεθάνων Κορίνθου, Π. Πελοπον.				
Περιοχή Μαρμάρι, κόλπος Σκορπονερίου Εύβοιας, Π. Στ. Ελλάδας				
Νήσος Σαπιέντζα Μεσσηνίας, Π. Πελοπον.				

Σχόλια

Όπως προκύπτει από τα παραπάνω, οι αρνητικές αντιδράσεις είχαν ένα περιορισμένο σημειακό – τοπικό χαρακτήρα, σε σχέση με το σύνολο του θαλάσσιου εύρους της επικράτειας, όπου ασκείται η ιχθυοκαλλιέργεια. Οι συγκεκριμένες αντιδράσεις, κυρίως –αν όχι αποκλειστικά- προέρχονταν από φορείς (και μέλη τους) με αντικείμενο περιβαλλοντικό, εξωραϊστικό, οικιστικό. Χαρακτηριστικό είναι το στοιχείο, ότι ταυτόσημα κείμενα επαναλαμβάνονταν στη διαβούλευση, από διαφορετικούς συμμετέχοντες, τα οποία χαρακτηρίζονταν συνήθως από γενική και αόριστη επιχειρηματολογία για την απομάκρυνση μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας.

Στις εν λόγω αντιδράσεις, περιλαμβάνονταν και πιο ψύχραιμες παρεμβάσεις, με προσεγγίσεις για τη μη επέκταση των υφιστάμενων μονάδων και τον αποκλεισμό ή περιορισμό νέων προς εγκατάσταση μονάδων. Στη συγκεκριμένη κατηγορία εντάσσονται και τοποθετήσεις θετικά προσκείμενες προς το σχεδιαζόμενο χωροταξικό των υδατοκαλλιεργειών, οι οποίες αναιρούσαν την επιχειρηματολογία όσων αντιδρούσαν. Ενδεικτικά, για την περίπτωση του Αργοστολίου Κεφαλονιάς, οι παρεμβάσεις που τεκμηριώνουν την μη όχληση των ιχθυοκαλλιεργειών είναι ουσιαστικότερες των πολυπληθέστερων της άποψης να απομακρυνθούν.

Προτάσεις

Οι σημειακές αυτές αντιδράσεις έδωσαν το βασικό κλίμα κατά τη διαδικασία της ηλεκτρονικής διαβούλευσης και πρέπει να προσεγγισθούν με την ανάλογη σημασία και σοβαρότητα, ώστε να επιλεγεί η πλέον συμφέρουσα λύση, για το περιβάλλον, την υδατοκαλλιέργεια και την τοπική ανάπτυξη στις πραγματικές της ανάγκες (και όχι κάτω από τον μανδύα ιδιοτελών συμφερόντων).

Με βάση τα παραπάνω, διατυπώνονται δύο προτάσεις:

- η πρώτη αφορά στην ανάπτυξη μίας διερεύνησης και συζήτησης με τις αρμόδιες υπηρεσίες κάθε περιοχής (ΠΕ.ΧΩ., Περιβάλλοντος, Αλιείας, ΟΤΑ), για τα πραγματικά στοιχεία που συνθέτουν το πρόβλημα, σε κάθε περίπτωση,
- η δεύτερη αφορά στη διατήρηση της υφιστάμενης κατάστασης, δηλαδή μη επέκτασης υφιστάμενων παρά μόνο εκσυγχρονισμού και μη εγκατάστασης νέων μονάδων και αξιολόγηση των συνθηκών σε βάθος 2ετίας ή 3ετίας με βάση τις παραμέτρους που θέτει το Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.

Η πρώτη πρόταση είναι πιο αξιόπιστη ως προς τη διερεύνηση αλλά θα καθυστερήσει την έγκριση του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., εφόσον θα απαιτήσει αρκετό χρόνο.

Η δεύτερη πρόταση δεν θέτει εμπόδια στην ταχύτερη έγκριση του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. και παρέχει άνεση χρόνου προς όλες τις πλευρές, για την επαρκή αξιολόγηση των δεδομένων στο αμέσως βραχυπρόθεσμο διάστημα.

2^η ομάδα: Περιβαλλοντική επιβάρυνση μονάδων

Αναπτύχθηκε έντονη συζήτηση και σε ορισμένες περιπτώσεις και με μακροσκελή κείμενα – αποσπάσματα αποφάσεων δημοτικών συμβουλίων, σχετικά με το εάν και πόσο ρυπαίνουν οι ιχθυοκαλλιέργειες.

Η συγκεκριμένη ομάδα ευρύτερου ενδιαφέροντος, αποτέλεσε την επιχειρηματολογία όσων απαιτούσαν την απομάκρυνση των ιχθυοκαλλιεργειών από την περιοχή τους, δηλαδή αποτελούσε οργανικό τμήμα των συμμετοχών της 1ης ομάδας.

Σχόλια

Η όλη επιχειρηματολογία είχε επίκληση και αναφορά σε κείμενα μελετών, όπου παρουσιάζονταν αποσπασματικά, μαζί με εκτιμήσεις περί βεβαιότητας της ρύπανσης από τις θαλάσσιες ιχθυοκαλλιέργειες. Γενικά, κυριάρχησε η άποψη ότι οι ιχθυοκαλλιέργειες ρυπαίνουν και μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις είναι και αποκλειστικά υπαίτιες της ρύπανσης.

Στον αντίποδα, ειδικοί επιστήμονες κατέθεσαν τις απόψεις τους περί της περιβαλλοντικής επίδρασης των υδατοκαλλιεργειών και του ότι οι ιχθυοκαλλιέργειες έχουν τη μικρότερη επιβάρυνση από τις δραστηριότητες του πρωτογενούς τομέα.

Η ατέρμονη αυτή αντιπαράθεση, η οποία βεβαίως και δεν περιορίζεται μόνο στα πλαίσια της διαβούλευσης, αφενός σε κάποια σημεία της έλαβε γραφικά χαρακτηριστικά και αφετέρου «στοιχειοθετεί» και «υποστηρίζει» απόψεις και γνωμοδοτήσεις, οι οποίες επηρεάζουν το παρόν και το μέλλον της υδατοκαλλιέργειας.

Προτάσεις

Το Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. από το χαρακτήρα του έχει ένα περιορισμένο εύρος και ρόλο, σε ότι αφορά μέτρα προστασίας και διαχείρισης από την επιχειρούμενη Υδατοκαλλιέργεια.

Τα προτεινόμενα μέτρα (φέρουσα ικανότητα, δυναμικότητα, πρωτόκολλα εγκατάστασης, μετεγκατάστασης, απομάκρυνσης, υδρανάπαυση, κλπ) κρίνονται επαρκή ως προς την περιβαλλοντική διάσταση του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.

Η διατύπωση πρότασης προς το Υ.Π.Ε.Κ.Α. και το ΥΠ.Α.Α.Τ., να σχεδιάσουν μία επαρκή και αξιόπιστη πληροφόρηση για την επιβάρυνση του περιβάλλοντος από την Υδατοκαλλιέργεια και ειδικότερα από την ιχθυοκαλλιέργεια, κρίνεται σκόπιμο να διατυπωθεί.

5.2 ΣΤΟΧΕΥΜΕΝΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

3^η ομάδα: Προοίμιο Σχεδίου ΚΥΑ Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.

Προοίμιο (σελ. 10)

27. Η μεταφορά των υδατοκαλλιεργητικών δραστηριοτήτων στην ανοιχτή θάλασσα (σε επιπλέουσες ή υποπλέουσες εγκαταστάσεις) μπορεί να αποτελέσει συμπληρωματική και όχι εναλλακτική λύση για τη μελλοντική εξέλιξη του κλάδου με την επιφύλαξη της επίλυσης και των πρακτικών εφαρμογής παρόμοιας εξέλιξης.

28. Οι βυθιζόμενοι κλωβοί δεν χρησιμοποιούνται στη χώρα μας, αλλά και δοκιμές που έγιναν (σε άλλες χώρες) στη θάλασσα και για ψάρια της Ελληνικής ιχθυοκαλλιέργειας δεν κατέληξαν σε ιδιαίτερα επιτυχή αποτελέσματα

Αναφορά σε συμμετοχές:

.....

Παρατηρήσεις:

Η επιδίωξη της διατήρησης της ηγετικής θέσης της Ελληνικής Υδατοκαλλιέργειας, πρέπει να συνοδευθεί και από τον καθορισμό ποιοτικών (νέων ειδών, νέων μεθόδων εκτροφής) και ποσοτικών (αύξηση παραγωγής) στόχων, σε σχέση με τις ανάγκες τις διεθνούς ζήτησης.

Παράλληλα, η χρήση νέων μεθόδων όπως π.χ. οι βυθιζόμενοι ιχθυοκλωβοί, υπό προϋποθέσεις μπορούν να συμβάλλουν και στην αντιμετώπιση συγκρούσεων χρήσεων, σε περιοχές με υψηλή, μέση και υπό ανάπτυξη τουριστική δραστηριότητα.

Οι διατυπώσεις του Σχεδίου ΚΥΑ, πρέπει να διαφοροποιηθούν, ώστε οι εγκαταστάσεις ανοικτής θάλασσας και οι βυθιζόμενοι ιχθυοκλωβοί, να αποτελέσουν μία νέα κατηγορία της Ελληνικής Υδατοκαλλιέργειας.

Προτάσεις

Σύμπτυξη των σημείων 27 και 28 (σελ. 70)

Η ανάπτυξη υδατοκαλλιεργητικών δραστηριοτήτων με εγκαταστάσεις ανοικτής θάλασσας – επιπλέουσες και υποπλέουσες) μπορεί να αποτελέσει μία νέα κατηγορία Υδατοκαλλιέργειας, με στόχο την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής Υδατοκαλλιέργειας.

Μέρος των μέσων και μεθόδων, όπως ενδεικτικά οι βυθιζόμενοι ιχθυοκλωβοί, μπορούν να συμβάλλουν στην άρση ή τον περιορισμό συγκρούσεων χρήσεων στην παράκτια ζώνη.

Η δυνατότητα ανάπτυξης πειραματικών καλλιεργειών και ο σχεδιασμός πρόβλεψης ζωνών πειραματισμού και καινοτόμων εφαρμογών εντός Π.Ο.Α.Υ., θα επιτρέψει τον προσδιορισμό των κατάλληλων ειδών, που ενδείκνυται για αυτή την κατηγορία Υδατοκαλλιέργειας.

4^η ομάδα: Πεδίο Εφαρμογής - Ορισμοί

5.2.α. Ορισμοί

Σχόλια

Σχολιάστηκαν ποικιλοτρόπως οι ορισμοί της:

- Περιοχής Άτυπης Συγκέντρωσης Μονάδων (Π.Α.Σ.Μ.),
- μεμονωμένης μονάδας.

Γίνονται σχόλια για την προσθήκη ορισμών, όπως:

- πάρκου εκτροφής,
- μονάδας υδατοκαλλιέργειας στη χερσαία ζώνη,
- χειμερινού ελλιμενισμού των μονάδων,
- αλίπεδες εκτάσεις,
- ξενικά είδη.

Προτείνεται να αφαιρεθούν ορισμοί που δεν χρησιμοποιούνται στα κείμενα, όπως:

- κλειστός κόλπος,
- υπερεντατική υδατοκαλλιέργεια.

Γίνονται σχόλια για προσθήκες/διορθώσεις ελάσσονος σημασίας στους παρακάτω ορισμούς:

- εκτατική υδατοκαλλιέργεια,
- εντατική υδατοκαλλιέργεια,
- ημιεντατική υδατοκαλλιέργεια,
- υπερεντατική υδατοκαλλιέργεια,
- κλειστά κυκλώματα εκτροφής,
- δοκιμαστική καλλιέργεια υδρόβιων οργανισμών,
- Περιοχές Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (Π.Α.Υ.),
- εγκαταστάσεις συσκευασίας,
- εγκαταστάσεις συντήρησης και παραγωγής, μη μεταποιημένων αλιευτικών προϊόντων,
- κέντρα αποστολής οστράκων.

Επισημαίνεται ότι σε κάποια από τα σχόλια διορθώσεων ελάσσονος σημασίας των ορισμών γίνονται και λανθασμένες παρατηρήσεις (π.χ. στα κέντρα αποστολής οστράκων).

Προτάσεις

Προσθήκες – Διορθώσεις σε ορισμούς μείζονος σημασίας, όπως:

- Περιοχής Άτυπης Συγκέντρωσης Μονάδων (Π.Α.Σ.Μ.),
- μεμονωμένης μονάδας,

προήλθαν, κατά την ηλεκτρονική διαβούλευση, κυρίως από τον κ. Ν. Αναγνόπουλο (APC s.a.) και αντιστοιχούν στους ορισμούς της μελέτης του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. Για το θέμα των ορισμών έχει ήδη προηγηθεί η εκφρασμένη άποψη του ΥΠΕΚΑ. Όσον αφορά στους ορισμούς, που δεν χρησιμοποιούνται στα κείμενα του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., προτείνεται η παραμονή τους καθώς αναφέρονται σ' άλλες κρίσιμης σημασίας αποφάσεις και εγκυκλίους (π.χ. κοινή εγκύκλιο ΥΠΕΧΩΔΕ – ΥΠΑΑΤ υπ' αριθμ. 121570/1886/2009), με τις οποίες είναι άμεσα συνδεδεμένη η εφαρμογή του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.

Για τη χρήση των νέων ορισμών προτείνονται τα εξής:

- Πάρκο εκτροφής: ο ορισμός του πάρκου εκτροφής, αν και χρησιμοποιείται στην υπ' αριθμ. 121570/1886/2009 κοινή εγκύκλιο ΥΠΕΧΩΔΕ – ΥΠΑΑΤ, δεν είναι σε συμφωνία με τις προδιαγραφές του εθνικού χωροθετικού προτύπου του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. και προτείνεται να μην συμπεριληφθεί.
- Μονάδα υδατοκαλλιέργειας στη χερσαία ζώνη: Στα πλαίσια του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., προσδιορίζεται η Υδατοκαλλιέργεια στη χερσαία ζώνη ως Υδατοκαλλιέργεια σε λιμνοθάλασσες και σε Υδατοκαλλιέργεια σε γλυκά νερά, η οποία κρίνεται επαρκής και δεν προτείνεται να υιοθετηθεί η «μονάδα υδατοκαλλιέργειας στη χερσαία ζώνη».
- Χειμερινός ελλιμενισμός μονάδων: Δεν είναι σε συμφωνία με τις προδιαγραφές του εθνικού χωροθετικού προτύπου του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. και δεδομένου ότι θα δημιουργήσει νέα προβλήματα όσον αφορά τις χρήσεις στο θαλάσσιο χώρο και συνεπακόλουθα στην εγκατάσταση των παραγωγικών μονάδων, προτείνεται να μην υιοθετηθεί.
- Αλίπεδες εκτάσεις: Αν και σαν ορισμός δεν συμπεριλαμβάνεται στα κείμενα του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., εντούτοις επειδή αναφέρεται κυρίως στις χερσαίες εκτάσεις των υφάλμυρων οικοσυστημάτων των λιμνοθαλασσών, για τις οποίες έχει προβλεφθεί η δυνατότητα αξιοποίησης, σύμφωνα με το καθεστώς προστασίας τους, η χρήση του ορισμού θεωρείται περιττή.
- Ξενικά είδη: Προτείνεται να συμπεριληφθεί στην ΚΥΑ ο ορισμός για τα ξενικά είδη υδατοκαλλιέργειας σε συμμόρφωση με τον Κανονισμό 708/2007/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Ο ορισμός που περιλαμβάνεται στον εν λόγω Κανονισμό είναι: «Είδος ή υποείδος υδρόβιου οργανισμού που απαντά εκτός της γνωστής φυσικής κατανομής του και της περιοχής της φυσικής δυνητικής διασποράς του».

5.2.β. Ορισμοί (συνέχεια)

.....

Άρθρο 3 – Πεδίο Εφαρμογής – Ορισμοί

α. Πεδίο Εφαρμογής

Με την παρούσα απόφαση ρυθμίζονται θέματα χωρικής οργάνωσης της καλλιέργειας υδρόβιων οργανισμών όλων των κατηγοριών και σε όλες τις κατηγορίες υδάτων κατά την έννοια του Νόμου 3199/2003 «περί προστασίας και διαχείρισης των υδάτων – Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60 ΕΚ»

β. Ορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος Ειδικού Πλαισίου, οι όροι που χρησιμοποιούνται έχουν την ακόλουθη έννοια.

.....

Κέντρα καθαρισμού (εξυγίανσης) οστράκων: Χερσαία εγκατάσταση που διαθέτει δεξαμενές τροφοδοτούμενες με καθαρό θαλάσσιο νερό, στις οποίες τοποθετούνται τα ζώντα δίθυρα μαλάκια για όσο χρόνο απαιτείται για τον περιορισμό της μόλυνσης, ώστε να είναι κατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση.

Παρατηρήσεις

Τα Κέντρα Καθαρισμού οστρακοειδών, σύμφωνα με την Κοιν. Νομοθεσία, προσδιορίζονται με αντικείμενο που περιλαμβάνεται στον όρο «contamination» δεν περιορίζονται στην εξυγίανση (purification), δεδομένου ότι ο όρος εξυγίανση περιορίζεται στη μόλυνση (δηλ. εξουδετέρωση του μικροβιολογικού φορτίου), ενώ υφίστανται διευρυμένοι μέθοδοι καθαρισμού, όπως π.χ. και η αποβολή βαρέων μετάλλων. Επιπλέον, η νομοθεσία επιβάλλει τον καθαρισμό των οστράκων σε κλειστό κύκλωμα θαλασσινού νερού, τόσο για την προστασία της υγιεινής των οστράκων, όσο και για την αποφυγή απόρριψης παθογόνων οργανισμών και άλλων ρυπαντών στο θαλάσσιο περιβάλλον (στις περιπτώσεις ανοικτού κυκλώματος άντλησης θαλασσινού νερού).

Είναι σκόπιμη επομένως, σχετική διατύπωση.

Προτάσεις

Άρθρο 3 – Πεδίο Εφαρμογής – Ορισμοί

.....

Κέντρα καθαρισμού οστράκων. Χερσαία εγκατάσταση κλειστού κυκλώματος θαλασσινού νερού, όπου μέσω μηχανικών, χημικών και βιολογικών φίλτρων, επιτυγχάνεται η επεξεργασία του νερού, παρακρατώντας και εξουδετερώνοντας ξένες ουσίες επικίνδυνες για τη δημόσια υγεία.

.....

5^η ομάδα: Κριτήρια χωροθέτησης μονάδων

5.3. ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

Σχόλια

Υπήρξαν κάθετες παρατηρήσεις, σχετικά με τη συμβατότητα της Υδατοκαλλιέργειας, σε γη υψηλής παραγωγικότητας, με τα επιχειρήματα:

- αφορά δραστηριότητα εντός των πλαισίων του πρωτογενή τομέα,
- ως δραστηριότητα του πρωτογενή τομέα, παράγει υψηλής παραγωγικότητας και αξίας προϊόντα,

και επομένως δεν υποβαθμίζει τη δέσμευση και χρήση γης.

Αναφορές συμμετοχών:

Άρθρο 1 – Γενικά σχόλια: Σχόλιο 536

Άρθρο 1 – Γενικά σχόλια: Σχόλιο 541

Αναφορά σε Σχέδιο ΚΥΑ (σελ. 42)

Άρθρο 7 – Κριτήρια και συμβατότητες χωροθέτησης μονάδων και υποδοχέων υδατοκαλλιέργειας

3. Απαγόρευση εγκατάστασης μονάδων υδατοκαλλιέργειας

ε. Απαγορεύεται η ίδρυση χερσαίων μονάδων υδατοκαλλιέργειας, σε γη υψηλής παραγωγικότητας.

Παρατηρήσεις – προτάσεις

Είναι σκόπιμη η αποδοχή αυτής της παρατήρησης και η σχετική διατύπωση προτείνεται:

Άρθρο 7 - σημ. 3 – Απαγόρευση εγκατάστασης μονάδων υδατοκαλλιέργειας - § ε.

Η ίδρυση και λειτουργία χερσαίων μονάδων υδατοκαλλιέργειας, αποτελεί συμβατή δραστηριότητα σε γη υψηλής παραγωγικότητας.

6^η ομάδα : Φέρουσα ικανότητα

Διατυπώθηκαν σχόλια συγκεκριμενοποίησης του όρου που χρησιμοποιείται στο σχέδιο της ΚΥΑ περί «...ελέγχου της ποιότητας των νερών...» (άρθρο 5, Καθορισμός ΠΑΥ), και αντικατάστασή του με τον όρο «φέρουσα ικανότητα», η οποία θα πρέπει να προσδιοριστεί, όσον αφορά στις παραμέτρους αξιολόγησής της.

Σχόλια

Τα θέματα της φέρουσας ικανότητας τέθηκαν επανειλημμένα στη διαβούλευση, όπως:

- της απουσίας του όρου από το σχέδιο ΚΥΑ,
- της παρατήρησης ότι η αναφορά σε φέρουσα ικανότητα αφορά αυτή της παραγωγικής μονάδας μόνο (αρθρ. 7, § 1 Κριτήρια Χωροθέτησης),
- της μη ικανοποιητικής διατύπωσης –σε ότι αφορά στην ουσία της φέρουσας ικανότητας- στο άρθρ. 6.Α. Προϋποθέσεις αναγκαίες για την εγκατάσταση μονάδων υδατοκαλλιέργειας – i) θαλάσσια ιχθυοκαλλιέργεια – «Καλή ποιότητα των υδάτων (προσδιορίζεται από τις φυσικοχημικές και βιολογικές παραμέτρους και κυρίως τη θερμοκρασία, το οξυγόνο και την οικολογική ποιότητα της περιοχής»,
- της διατύπωσης του σχολίου του «Πανελληνίου Συλλόγου Ιχθυολόγων Δημοσίου» «ένα ακόμα σημαντικό ζήτημα που προκύπτει είναι η εκτίμηση της δυναμικότητας των μονάδων σύμφωνα με τη φέρουσα ικανότητα της έκτασης εγκατάστασής τους» (σημ. 8).

Αναφορά σε συμμετοχές:

Άρθρο 1 – Γενικά σχόλια: Σχόλιο 469

Άρθρο 1 – Γενικά σχόλια: Σχόλιο 455

Άρθρο 1 – Γενικά σχόλια: Σχόλιο 168

Άρθρο 1.2. : Σχόλιο 10

Άρθρο 1.7. : Σχόλιο 13

Άρθρο 1.2 : Σχόλιο 22

Παρατηρήσεις

Επισημαίνεται ότι, στα αρχικά κείμενα υπήρχε αναφορά της φέρουσας ικανότητας της περιοχής υποδοχής (ΠΑΣΜ, ΠΟΑΥ) για τον προσδιορισμό της μέγιστης παραγωγικής δραστηριότητας (αριθμός μονάδων, ιχθυοκλωβών, ιχθυοφόρτιση, κλπ), για την οποία αντέδρασαν οι υπηρεσίες του τ. ΥΘΥΝΑΛ (μετέπειτα Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων) και νυν Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και τρίτοι φορείς, γι αυτό και αποσύρθηκε και αντικαταστάθηκε με τη φράση «...αξιολόγησης της ποιότητας των νερών...». Επισημαίνεται ότι στην υπ' αριθμ. 121570/1886/2009 κοινή εγκύκλιο ΥΠΕΧΩΔΕ – ΥΠΑΑΤ, ο όρος φέρουσα ικανότητα ταυτίζεται με τον υπολογισμό της μέγιστης δυναμικότητας της μονάδας και όχι του οικοσυστήματος που δέχεται την εγκατάσταση των παραγωγικών μονάδων και σχετίζεται με την αειφορία του περιβάλλοντος.

Στη συνέχεια –και μέσα από τη διαδικασία της διαβούλευσης- αναδείχθηκε η ανάγκη διατύπωσης του όρου της φέρουσας ικανότητας και επιβεβαιώθηκε ότι η φέρουσα ικανότητα της παραγωγικής μονάδας ταυτίζεται με τη δυναμικότητα της μονάδας και άλλο περιεχόμενο αποκτάει η φέρουσα ικανότητα του οικοσυστήματος και ταυτίζεται με την αιεφορία του περιβάλλοντος σε σχέση με την επιχειρούμενη δραστηριότητα.

Για την αποφυγή περαιτέρω σύγχυσης αλλά και για την επίτευξη καλύτερης ερμηνείας των κατευθύνσεων του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., ο προσδιορισμός της φέρουσας ικανότητας πρέπει να αποτυπωθεί τόσο στους ορισμούς όσο και στα κείμενα. Επιπλέον, προτείνεται να προσδιοριστούν οι παράμετροι εκτίμησης της φέρουσας ικανότητας του οικοσυστήματος.

Προτάσεις

Άρθρο 3 – Πεδίο Εφαρμογής και Ορισμοί

Φέρουσα ικανότητα υποδοχέα εγκατάστασης παραγωγικών μονάδων.

«Η φέρουσα ικανότητα του οικοσυστήματος ως προς την υδατοκαλλιέργεια αποτελεί ένα εργαλείο με το οποίο δύναται να εκτιμηθεί ο μέγιστος αριθμός ατόμων ενός ή περισσότερων ειδών εκτροφής, που μπορεί να στηρίξει ένας δεδομένος χώρος, λαμβάνοντας υπόψη τη βιωσιμότητα των οργανισμών και την αιεφορία του περιβάλλοντος».

Φέρουσα ικανότητα παραγωγικής μονάδας.

Ο προσδιορισμός της δυναμικότητας της μονάδας, σε σχέση με το είδος, τη μέθοδο και την έκταση κάλυψης και σύμφωνα με τις ισχύουσες θεσμικές διατάξεις.

Άρθρο 6 – Κατευθύνσεις για το καθεστώς και τους όρους χωροθέτησης μονάδων και υποδοχέων υδατοκαλλιέργειας – Α) Προϋποθέσεις αναγκαίες για την εγκατάσταση μονάδων και υποδοχέων υδατοκαλλιέργειας – i) θαλάσσια ιχθυοκαλλιέργεια

Η θέση που επιλέγεται για την εγκατάσταση παραγωγικών μονάδων υδατοκαλλιέργειας, πρέπει να πληροί ορισμένα βασικά κριτήρια, όπως:

- στις περιπτώσεις μεμονωμένων μονάδων και μονάδων σε ΠΑΣΜ, προσδιορισμό της φέρουσας ικανότητας κάθε μίας παραγωγικής μονάδας χωριστά, η οποία ταυτίζεται με τη μέγιστη δυναμικότητά της, σε εφαρμογή των κείμενων διατάξεων,
- στις περιπτώσεις αιτήματος καθορισμού ΠΟΑΥ, προσδιορισμό της φέρουσας ικανότητας του οικοσυστήματος (υποδοχέα εγκατάστασης της ΠΟΑΥ), με αξιολόγηση της δραστηριότητας χωριστά και στο σύνολο, των προς εγκατάσταση παραγωγικών μονάδων.

Ο προσδιορισμός της φέρουσας ικανότητας του οικοσυστήματος, όσον αφορά στο βαθμό συγκέντρωσης των μονάδων υδατοκαλλιέργειας και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις αυτών στο οικοσύστημα, θα πρέπει αξιολογεί και τις παρακάτω παραμέτρους:

- τα φυσικο-χημικά χαρακτηριστικά των υδάτων του οικοσυστήματος (π.χ. θερμοκρασία, οξύγνο, αλατότητα, pH, θολερότητα, αγωγιμότητα, αιωρούμενο σωματιδιακό υλικό, ανόργανα θρεπτικά άλατα),

- τις κινήσεις των υδάτινων μαζών (ρεύματα),
- τις επιδράσεις της παρακείμενης χερσαίας έκτασης στο υδάτινο οικοσύστημα (π.χ. παρουσία εκβολικών οικοσυστημάτων, εκτίμηση της ποσότητας των εισερχόμενων φορτίων και πιθανών ρύπων), λαμβάνοντας υπόψη τα διαχειριστικά σχέδια των λεκανών απορροής,
- το δείκτη ευρωστίας των καλλιεργούμενων ειδών,
- την παραγωγικότητα του οικοσυστήματος, λαμβάνοντας υπόψη βιοτικούς παράγοντες, όπως τη συγκέντρωση της χλωροφύλλης, το φυτοπλαγκτό και το ζωοπλαγκτό,
- την εκτίμηση της κατάστασης του πυθμένα, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης του ιζήματος και του φυτο- και ζωοβένθους,
- τις αλληλεπιδράσεις που αναπτύσσονται μεταξύ των καλλιεργούμενων ειδών και φυσικών πληθυσμών,
- την εκτίμηση της κατάστασης της βιοκοινωνίας ως σύνολο.

7^η ομάδα: Χαρακτηριστικά παραγωγικής διαδικασίας

5.4. ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Διατυπώνονται κρίσεις για τη σχέση της βιολογικής ιχθυοκαλλιέργειας, ως προς αυτή της συμβατικής ιχθυοκαλλιέργειας, σε δύο επίπεδα:

- γιατί διέπεται η δυνατότητα μίσθωσης μεγαλύτερου αριθμού στρεμμάτων για βιολογική καλλιέργεια, σε σχέση με τη συμβατική; Αυτοί που διατυπώνουν το ερώτημα –κυρίως προέρχονται από τον παραγωγικό χώρο, τη δημόσια διοίκηση και όσους παρέχουν σχετικές υπηρεσίες- έχουν υπόψη τους τη σχετική Υ.Α. η οποία δεν διαφοροποιεί τη βιολογική καλλιέργεια ούτε ως προς την κάλυψη, ούτε ως προς τη δυναμικότητα,
- η προτεινόμενη –από το Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.- διαφοροποίηση στρεμματικής κάλυψης μεταξύ βιολογικής και συμβατικής ιχθυοκαλλιέργειας, αξιοποιείται και από τρίτους -κυρίως όσοι τοποθετούνται κάθετα και απέναντι στην Υδατοκαλλιέργεια- θέτοντας το ερώτημα «τόσο κακή είναι η συμβατική ιχθυοκαλλιέργεια λουπόν, ώστε τη βιολογική να αναγκάζεστε να τη διαφοροποιείτε και ως προς τις αποστάσεις;»

Αναφορά σε συμμετέχοντες:

Άρθρο 1.7. : Σχόλιο 8

Άρθρο 1.7. : Σχόλιο 11

Άρθρο 1.7. : Σχόλιο 27

Αναφορά σε Σχέδιο ΚΥΑ

Προοίμιο Σχεδίου ΚΥΑ Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. – σημ. 22 (σελ. 9)

1. Η πολιτική στήριξης των προϊόντων βιολογικής υδατοκαλλιέργειας από την Ε.Ε. θεωρείται καταλύτης για ένα βιώσιμο ευρωπαϊκό κλάδο υδατοκαλλιέργειας που συνδέεται στενά με τη βελτιστοποίηση του προϊόντος, ώστε να καταστεί πιο ανταγωνιστικό και να βελτιωθεί η προστασία των καταναλωτών, παρέχοντας σ' αυτούς προϊόντα υψηλής ποιότητας για μια υγιεινή και ισορροπημένη διατροφή.

Άρθρο 3 – Πεδίο εφαρμογής – Ορισμοί (σελ. 15)

α. Πεδίο Εφαρμογής

Με την παρούσα απόφαση ρυθμίζονται θέματα χωρικής οργάνωσης της καλλιέργειας υδρόβιων οργανισμών όλων των κατηγοριών και σε όλες τις κατηγορίες υδάτων κατά την έννοια του Νόμου 3199/2003 «περί προστασίας και διαχείρισης των υδάτων – Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60 ΕΚ»

β. Ορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος Ειδικού Πλαισίου, οι όροι που χρησιμοποιούνται έχουν την ακόλουθη έννοια.

Υδατοκαλλιέργεια: η καλλιέργεια ή εκτροφή υδρόβιων οργανισμών με τη χρήση διαφόρων.....

- Μεμονωμένες μονάδες: νέες μονάδες θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας εκτός Π.Ο.Α.Υ. ή Π.Α.Σ.Μ. με ανώτατη μισθωμένη έκταση 40 στρ. για μονάδες συμβατικής θαλάσσιας ιχθυοκαλλιέργειας, 100 στρ. για μονάδες βιολογικής θαλάσσιας ιχθυοκαλλιέργειας και 20 στρ. για οστρακοκαλλιέργεια. Πρέπει να απέχουν τουλάχιστον 6 μίλια από όρια ΠΟΑΥ ή από την κοντινότερη μονάδα εντός ΠΑΣΜ, μετρούμενα σε ευθεία γραμμή.

-

Άρθρο 7 – Κριτήρια και συμβατότητες χωροθέτησης μονάδων και υποδοχέων υδατοκαλλιέργειας

ι) Γενικά κριτήρια (σελ. 39)

- Τα όρια της μισθωμένης θαλάσσιας έκτασης εγκατάστασης των μονάδων, είτε πρόκειται για τις μονάδες των Π.Ο.Α.Υ. και των άτυπων συγκεντρώσεων (Π.Α.Σ.Μ.), είτε για μεμονωμένες μονάδες, απέχουν:

.....

- Χίλια (1000) μέτρα τουλάχιστον η απόσταση βιολογικής από μη βιολογική καλλιέργεια.

Οι ανωτέρω περιορισμοί ισχύουν αμφίδρομα, επομένως και κατά την εγκατάσταση των προαναφερόμενων δραστηριοτήτων εγγύς μονάδων υδατοκαλλιέργειας θα πρέπει να τηρούνται οι ίδιες αποστάσεις.

Παρατηρήσεις

Η βιολογική ιχθυοκαλλιέργεια –και σύμφωνα με τα δεδομένα του Κοινοτικού θεσμικού πλαισίου- διαφοροποιείται ως προς τη συμβατική σε ορισμένες παραμέτρους, όπως π.χ. ποιότητα τροφής, μη εμποτισμένα με χαλκό δίχτυα ιχθυοκλωβών και δεν διαφοροποιείται σε άλλα, π.χ. αποστάσεις κλωβών, ιχθυοφόρτιση, κλπ.

Οι διαφοροποιήσεις αυτές, προσδιορίζονται στα πλαίσια των θεσμικών διατάξεων.

Γιατί λοιπόν επιδιώκεται –από το Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.- η διεύρυνση της στρεμματικής κάλυψης η οποία πρακτικά οδηγεί στην αραιώση (τις μεταξύ των ιχθυοκλωβών απόσταση);

Το θεσμικό πλαίσιο διαμορφώνεται πάντα σε συγκεκριμένες συνθήκες και η διαφοροποίηση του ακολουθεί τη διαμόρφωση των νέων συνθηκών.

Η Ελλάδα, είναι από τους ηγέτες στον Τομέα των Υδατοκαλλιεργειών και οφείλει αφενός να υποστηρίξει την επιχειρηματικότητα και την προστασία του περιβάλλοντος και αφετέρου να διαμορφώνει νέες συνθήκες, νέο πλαίσιο.

Κρίνεται λοιπόν σκόπιμο, να προστεθεί η παράμετρος διαφοροποίησης της βιολογικής ιχθυοκαλλιέργειας και ως προς τη στρεμματική κάλυψη και τις μεταξύ των ιχθυοκλωβών αποστάσεις.

Αυτή η κατεύθυνση, παράγει εμπόδια σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως:

- υφιστάμενη συμβατική ιχθυοκαλλιέργεια, της οποίας η μισθωμένη έκταση –π.χ. 20 ή 30 στρ- δεν τς επιτρέπει να εφαρμόσει μεθόδους βιολογικής ιχθυοκαλλιέργειας,
- υφιστάμενη συμβατική ιχθυοκαλλιέργεια, η οποία λόγω συνθηκών –π.χ. ύπαρξη όμορων μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας ή δεσμεύσεις άλλων χρήσεων- δεν μπορεί να επεκταθεί σε έκταση 100 στρ.

Λαμβάνοντας τα παραπάνω υπόψη, προτείνεται μία ευέλικτη προσέγγιση, διαφοροποίησης υφιστάμενων ή ίδρυσης νέων μονάδων βιολογικής ιχθυοκαλλιέργειας.

Προτάσεις.

Άρθρο 3 – Πεδίο Εφαρμογής – Ορισμοί

Μεμονωμένες μονάδες: νέες μονάδες θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας εκτός Π.Ο.Α.Υ. ή Π.Α.Σ.Μ. με ανώτατη μισθωμένη έκταση 40 στρ. για μονάδες συμβατικής θαλάσσιας ιχθυοκαλλιέργειας, 100 στρ. για μονάδες βιολογικής θαλάσσιας ιχθυοκαλλιέργειας και 20 στρ. για οστρακοκαλλιέργεια.

Στις περιπτώσεις υφιστάμενων μονάδων που επιλέγουν αλλαγή της παραγωγικής δραστηριότητας σε βιολογική καλλιέργεια ή νέων μεμονωμένων μονάδων και εφόσον δεν υφίσταται διαθέσιμος θαλάσσιος χώρος, η μισθωμένη έκταση, κατ' ανώτατο ορίζεται στα 40 στρ.

Άρθρο 7 – Κριτήρια και συμβατότητες χωροθέτησης μονάδων και υποδοχέων υδατοκαλλιέργειας

- *Χίλια (1000) μέτρα τουλάχιστον η απόσταση βιολογικής από μη βιολογική καλλιέργεια, σε ότι αφορά μόνο την ίδρυση νέων μονάδων βιολογικής ιχθυοκαλλιέργειας*

5.5. ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΣΕ ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΕΣ ΚΑΙ ΓΛΥΚΑ ΝΕΡΑ

Διατυπώνονται αρκετές παρατηρήσεις, σχετικώς με την περιορισμένη («επιφανειακή» για κάποιους) προσέγγιση της Υδατοκαλλιέργειας, στους υφάλμυρους σχηματισμούς (λιμνοθάλασσες, αύλακες, κανάλια) και στα γλυκά νερά (λίμνες, ποτάμια), παρά τη διατύπωση στο Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. ότι θα αντιμετωπισθούν τα διαχειριστικά σχέδια των λεκανών απορροής.

Διατυπώνονται απόψεις, ότι δεν πρέπει να αναμένουμε τα διαχειριστικά σχέδια των λεκανών απορροής, όπως και προτάσεις αξιοποίησης και τεχνητών ή φυσικών λιμνών, που χρησιμοποιούνται για παραγωγή ενέργειας, ύδρευση, κ.λ.π.

Αναφορά σε συμμετοχές:

Άρθρο 1 – Γενικά σχόλια : Σχόλιο 469

Άρθρο 1.1. : Σχόλιο 35

- Άρθρο 1.1. : Σχόλιο 42
Άρθρο 1.2. : Σχόλιο 12
Άρθρο 1.3 : Σχόλιο 4
Άρθρο 1.5. : Σχόλιο 27
Άρθρο 1.5. : Σχόλιο 32
Άρθρο 1.5. : Σχόλιο 34
Άρθρο 1.7. : Σχόλιο 11
Άρθρο 1.7. : Σχόλιο 21

Αναφορά σε Σχέδιο ΚΥΑ:

Άρθρο 4 – Κατηγορίες υδατοκαλλιέργειών στην Ελλάδα – Αναγκαίες υποδομές για τη λειτουργία των μονάδων υδατοκαλλιέργειας

γ. Υδατοκαλλιέργειες γλυκών υδάτων

Οι υδατοκαλλιέργειες γλυκών υδάτων -στην πλειοψηφία τους εντατικής μορφής-, πραγματοποιούνται εγγύς ή εντός υδάτινων συστημάτων (πηγών, ποταμών και λιμνών), ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις γίνεται χρήση υπόγειων υδάτων από γεωτρήσεις.

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται εκτός της εκτροφής ιχθύων και η εκτροφή καραβίδων, βατράχων καθώς και η καλλιέργεια φυκιών κ.λ.π.

Η μέθοδος εκτροφής που εφαρμόζεται είναι κυρίως με δεξαμενές (τσιμεντένιες ή χωμάτινες ή άλλου υλικού), κατάλληλα διαμορφωμένες για την παροχή και την κυκλοφορία εντός αυτών του ύδατος, αλλά και την αποχέτευσή του. Εκτροφή μπορεί να πραγματοποιηθεί επίσης σε πλωτές εγκαταστάσεις εντός λιμνών και ιδιαίτερα των φυσικών. Στις τεχνητές λίμνες, πέραν της διαφορετικής κύριας χρήσης, παρουσιάζονται δυσχέρειες, που οφείλονται στη μεγάλη μεταβολή της στάθμης του ύδατος και τη μορφή του βυθού (ύπαρξη κτισμάτων, δένδρων κλπ).

Η εκάστοτε αναγκαία χερσαία έκταση καθορίζεται από το είδος του υδρόβιου οργανισμού προς εκτροφή και από τη μέθοδο εκτροφής. Οι τιμές των παραμέτρων εκτροφής ορίζονται από τις ισχύουσες διατάξεις.

Ειδικές κατασκευές και εξοπλισμοί απαιτούνται στις περιπτώσεις εφαρμογής κλειστού κυκλώματος κυκλοφορίας του ύδατος, που αφορούν τη διατήρηση της υψηλής ποιότητας της επαναχρησιμοποιούμενης ποσότητας αυτού.

Τη μονάδα αποτελούν το σύστημα παροχής ύδατος, οι εγκαταστάσεις εκτροφής (δεξαμενές ή πλωτές εγκαταστάσεις), το αποχετευτικό σύστημα και οι συνοδές λοιπές εγκαταστάσεις (αποθήκες, γραφεία και κτίρια προσωπικού, ψυγεία, φυλάκιο, μηχανοστάσιο, συνεργείο, εγκαταστάσεις διάθεσης αποβλήτων κ.λ.π.), ενώ δύναται να υπάρχει και σταθμός παραγωγής γόνου.

Κάθε χερσαία μονάδα υδατοκαλλιέργειας, ανάλογα με τη δυναμικότητά της, εξασφαλίζει τις δικές της συνοδές και υποστηρικτικές εγκαταστάσεις.

δ. Καλλιέργειες υδρόβιων οργανισμών σε φυσικά υφάλμυρα οικοσυστήματα (λιμνοθάλασσες και λοιποί υδάτινοι σχηματισμοί)

Οι Λιμνοθάλασσες είναι φυσικά, ανοικτά, ευαίσθητα, παράκτια υδάτινα οικοσυστήματα, υπάγονται σε διάφορα (και διεθνή) καθεστώτα προστασίας και λειτουργούν ως μονάδες υδατοκαλλιέργειας εκτατικής μορφής.

Χαρακτηρίζονται για τα υφάλμυρα ύδατά τους και τις ευνοϊκές συνθήκες ανάπτυξης ορισμένων υδρόβιων οργανισμών, κυρίως ευρύαλων υδρόβιων οργανισμών, που εισέρχονται σ' αυτές συγκεκριμένη χρονική περίοδο από την ανοικτή θάλασσα.

Οι επεμβάσεις στη γεωμορφολογία των λιμνοθαλασσών και οι κατασκευές που τις συνοδεύουν για την εκτροφή υδρόβιων οργανισμών εξαρτώνται κυρίως από την τοπογραφία της περιοχής, το βάθος, τη φύση του θαλάσσιου πυθμένα, τις κινήσεις των θαλάσσιων μαζών, το ύψος του αναπτυσσόμενου κύματος κ.λ.π., αλλά κυρίως από το είδος του εκτρεφόμενου οργανισμού.

Κατά κανόνα για την ομαλή λειτουργία των λιμνοθαλασσών, οι μισθωτές τους θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη συνεχή λειτουργία των ιχθυοσυλληπτικών εγκαταστάσεων και τη διαρκή επικοινωνία τους με τη θάλασσα, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται:

- Η διευκόλυνση της εισόδου των ιχθυδίων στη λιμνοθάλασσα
- Η προστασία των ιχθυδίων από τους θηρευτές τους
- Η ικανοποίηση των βιολογικών απαιτήσεων των εκτρεφόμενων ψαριών
- Η άνετη σύλληψή τους, στην προσπάθεια εξόδου τους από τη λιμνοθάλασσα

Οι απαραίτητες επεμβάσεις απαιτούν, επομένως, κατασκευές για:

- Την εσόδευση του γόνου
- Την δημιουργία νηπιακών περιοχών (τάφροι προπάχυνσης γόνου) για την προστασία των εισερχομένων ιχθυδίων
- Τη βελτίωση των συνθηκών εκτροφής (κανάλια κυκλοφορίας νερού, τάφροι διαχείμασης).

και για

- Την εξαλίευση σε ιχθυοσυλληπτικές εγκαταστάσεις, που λειτουργούν και ως διαλογείς των συλλαμβανόμενων ιχθύων ανάλογα με το μέγεθός τους.

Στις βασικές κατασκευές και επεμβάσεις, που είναι απαραίτητες για τη άσκηση της υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας, θα πρέπει να συμπεριληφθούν και τα βοηθητικά κτίσματα, που έχουν στόχο την εξυγίανση του παραγόμενου προϊόντος και τη διαφύλαξη της υγείας του καταναλωτή, τη διακίνηση και εμπορία του τελικού προϊόντος και τα κτίσματα που προορίζονται για την παραμονή του προσωπικού και τη φύλαξη των εγκαταστάσεων, οι οποίες χωροθετούνται όπου επιτρέπεται από το καθεστώς προστασίας.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία η διαχείριση των λιμνοθαλασσών ανατίθεται κατά προτεραιότητα σε αλιευτικούς Συνεταιρισμούς της περιοχής.

Σε κάθε περίπτωση οι αναπτυξιακές προοπτικές τους αφορούν κυρίως την αξιοποίηση των ιδιαίτερων οικολογικών και περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών τους, έτσι ώστε σε συνδυασμό με την υδατοκαλλιεργητική δραστηριότητα να υπάρξει δυνατότητα παράλληλης ανάπτυξης εναλλακτικού τουρισμού (αλιευτικός τουρισμός – ιχθυοτουρισμός), σύμφωνα και με τυχόν καθεστώς προστασίας που τις διέπει.

Άρθρο 5 – Εθνικό Πρότυπο Χωροταξικής Οργάνωσης Υδατοκαλλιεργειών

2. Χωροθέτηση μονάδων υδατοκαλλιέργειας γλυκών υδάτων (σελ. 28)

Οι μονάδες της κατηγορίας αυτής, χωροθετούνται μεμονωμένα, κατά το δυνατόν εγγύς σε πηγές τροφοδότησής τους με νερό, όπως λίμνες, ποτάμια, πηγές νερού.

Οι περισσότερες μονάδες εκτροφής πέστροφας βρίσκονται στο Νομό Ιωαννίνων, κατά μήκος του Λούρου ποταμού, ενώ του κυπρίνου συγκεντρώνονται κύρια στην Ήπειρο και τη Μακεδονία. Η εκτροφή του χελιού γίνεται κυρίως στο Ν. Άρτας σε μονάδες κλειστού κυκλώματος κυκλοφορίας νερού, οι οποίες εκμεταλλεύονται την ύπαρξη υπογείων υδάτων με κατάλληλες και σταθερές θερμοκρασίες νερού (20 -230 C).

Επισημαίνεται ότι, επειδή ο συγκεκριμένος τύπος Υδατοκαλλιέργειας εξαρτάται άμεσα από τη διαθεσιμότητα νερού, κρίνεται σκόπιμο οι κατευθύνσεις για το συγκεκριμένο κλάδο, να συμπληρωθούν / τροποποιηθούν σε μεταγενέστερο στάδιο, λαμβάνοντας υπόψη και τα διαχειριστικά σχέδια των λεκανών απορροής, που ήδη εκπονούνται.

3. Υδατοκαλλιεργητική δραστηριότητα σε φυσικά υφάλμυρα οικοσυστήματα (λιμνοθάλασσες και λοιποί υδάτινοι σχηματισμοί)

Η υδατοκαλλιεργητική δραστηριότητα στις λιμνοθάλασσες βασίζεται στην ιδιότητά τους ως «φυσικά ιχθυοτροφεία» και ασκείται σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το καθεστώς προστασίας τους, ιδιαίτερα όσον αφορά στις επιτρεπόμενες παρεμβάσεις -κατασκευή των απαιτούμενων εγκαταστάσεων μόνιμων ή μη-, αξιοποιώντας τα ιδιαίτερα οικολογικά και περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά τους.

Στη χώρα μας εκμεταλλεύσιμες είναι 72 λιμνοθάλασσες, οι οποίες εξασφαλίζουν ετήσια παραγωγή περίπου 1.100 τον. ψαριών και οι οποίες βρίσκονται κυρίως στους Νομούς Αιτωλοακαρνανίας, Άρτας, Πρέβεζας, Καβάλας, Ξάνθης, Ροδόπης, Έβρου και Ηλείας.

Άρθρο 6 – Κατευθύνσεις για το καθεστώς και τους όρους χωροθέτησης μονάδων και υποδοχέων υδατοκαλλιέργειας

iii) Μονάδες ιχθυοκαλλιέργειας γλυκών υδάτων

Οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την επιλογή θέσης για την εγκατάσταση μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας γλυκών υδάτων είναι κατ' ελάχιστον οι εξής:

- Δυνατότητα εξασφάλισης της απαιτούμενης ποσότητας ύδατος και μάλιστα σε μακροχρόνια βάση, λαμβάνοντας υπόψη τις άλλες χρήσεις (ύδρευση, άρδευση), την εποχική διακύμανση της παροχής και εκτιμώντας τις μακροπρόθεσμες δυνατότητες του υδάτινου δυναμικού.
- Καταλληλότητα των υδάτων που προσδιορίζεται, τόσο από τη διακύμανση της θερμοκρασίας κατά τη διάρκεια του έτους (το εύρος ποικίλλει ανάλογα με το καλλιεργούμενο είδος), όσο και την περιεκτικότητά του σε διάφορα άλατα και λοιπά στοιχεία.

- Πρόσβαση στις υποδομές (ενέργειας, επικοινωνίας και οδικό δίκτυο).

Λόγω των ειδικότερων χαρακτηριστικών αυτής της κατηγορίας μονάδων οι κατευθύνσεις για τη χωροθέτησή τους, θα συμπληρωθούν/τροποποιηθούν σε μεταγενέστερο στάδιο, λαμβάνοντας υπόψη και τα διαχειριστικά σχέδια των λεκανών απορροής που ήδη εκπονούνται.

iv). Μονάδες υδατοκαλλιέργειας εκτατικής μορφής σε φυσικά υφάλμυρα οικοσυστήματα

Προϋπόθεση για την ανάπτυξη υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας στις λιμνοθάλασσες είναι να επιτρέπεται η άσκησή της από το καθεστώς προστασίας των οικοσυστημάτων.

4. Εσωτερικά ύδατα – Υφάλμυρα οικοσυστήματα

Για την αποφυγή συσσώρευσης ρυπαντών ενθαρρύνεται η χρήση φιλικών προς το περιβάλλον εφαρμογών, π.χ. η τεχνολογία των πράσινων φίλτρων, οι οποίοι αποτελούν «προθάλαμους» εισαγωγής των ρεόντων εισερχόμενων υδάτων, όπου κατακρατούνται οι προεντοπισμένοι και στοχευμένοι ρύποι και στη συνέχεια το νερό εισέρχεται στους χώρους εκτροφής. Επισημαίνεται, ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό για την αποτελεσματικότερη διαχείριση των ρύπων σε παρόμοια οικοσυστήματα και η εφαρμογή μέτρων και από την αγροτική δραστηριότητα, με την εφαρμογή κανόνων ορθής γεωργικής πρακτικής στα ζητήματα χρήσης φυτοφαρμάκων, λιπασμάτων, νερού, κ.α..

Επίσης προκειμένου για υδατοκαλλιέργειες εσωτερικών υδάτων, πρέπει:

- ο να λαμβάνονται υπόψη οι κατευθύνσεις των διαχειριστικών σχεδίων των λεκανών απορροής,
- ο να εφαρμόζονται μέτρα βελτιστοποίησης της χρήση νερού (π.χ. μερική επαναχρησιμοποίηση).

Παρατηρήσεις - Προτάσεις

Είναι προφανής η ανάγκη εξειδίκευσης των κατευθύνσεων του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., σε μεταγενέστερο στάδιο για τις υδατοκαλλιέργειες των εσωτερικών υδάτων (λιμνοθάλασσες, γλυκά νερά).

Προκύπτει η επιλογή δύο λύσεων:

- η πρώτη, αφορά περιορισμένες τροποποιήσεις στο υφιστάμενο κείμενο του Σχεδίου ΚΥΑ και να συμπεριληφθεί στο Πρόγραμμα Δράσης, η σύνταξη συμπληρωματικού χωροταξικού πλαισίου, σε τακτό χρόνο,
- η δεύτερη, ευρύτερη βελτίωση των κειμένων του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. και παραπομπή στο μέλλον –χωρίς χρονικές δεσμεύσεις- εξειδίκευσης των κατευθύνσεων.

Προτείνεται η πρώτη λύση, εφόσον «πείθει» για τις προθέσεις και ολοκληρώνει ταχύτερα το Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.

Ωστόσο, οποιαδήποτε λύση και αν επιλεγεί, στις μεταβατικές διατάξεις πρέπει να ληφθούν κατευθύνσεις για τη νομιμοποίηση των υφιστάμενων μονάδων.

8^η ομάδα : Θεσμικό πλαίσιο

9^η ομάδα: Μετρικά χαρακτηριστικά

10^η ομάδα: Αρμοδιότητα μισθώσεων

Σχόλια

Κατά τη διάρκεια τη διαβούλευσης κατατέθηκαν σχόλια άλλα υπέρ της διατήρηση των διατάξεων του Ν. 3852/2010 και άλλα υπέρ της μεταφοράς της αρμοδιότητας σε εκπρόσωπο του δημοσίου.

Τα θέματα της αρμοδιότητας μισθώσεων έτυχαν περιορισμένης αντιμετώπισης αλλά με υψηλή ένταση αντιπαράθεσης. Συγκεκριμένα, κατατέθηκαν σχόλια:

- διατήρησης της αρμοδιότητας αποκλειστικά σε εκπρόσωπο του Ελληνικού δημοσίου, δεδομένου ότι οι μισθώσεις θαλάσσιων και υδάτινων εκτάσεων αφορούν Εθνική περιουσία,
- διατήρησης των διατάξεων του Προγράμματος Καλλικράτη (Ν. 3852/2010), εφόσον αφενός αφορά νόμο (υπερκείμενη θεσμική διάταξη έναντι της ΚΥΑ) και αφετέρου κινείται επί το δημοκρατικότερον.

Αναφορά σε συμμετοχές:

Άρθρο 1 – Γενικά Σχόλια: Σχόλιο 16

Άρθρο 1 – Γενικά Σχόλια: Σχόλιο 18

Άρθρο 1.9. : Σχόλιο 6

Άρθρο 1.9. : Σχόλιο 11

Άρθρο 1.10. : Σχόλιο 2

Αναφορά σε Σχέδιο ΚΥΑ

Το σχέδιο ΚΥΑ στο άρθρο 9 – Λοιπές κατευθύνσεις (σελ. 45) προέβλεπε:

3. Κατευθύνσεις για τις μισθώσεις θαλάσσιων εκτάσεων με σκοπό την ανάπτυξη μονάδων υδατοκαλλιέργειας

α. Αρμοδιότητα μισθώσεων

Δεδομένου: α) ότι οι Αποφάσεις μίσθωσης υδάτινων εκτάσεων με σκοπό την υδατοκαλλιέργεια αποτελούσαν αρμοδιότητα του Γ.Γ. της οικείας περιφέρειας β) ότι ο θεσμός του αιρετού περιφερειάρχη (σύμφωνα με την εφαρμογή του σχεδίου Καλλικράτης), δεν ταυτίζεται και με τον χαρακτήρα του εκπροσώπου του Ελληνικού Δημοσίου, θα πρέπει η αρμοδιότητα μίσθωσης υδάτινων εκτάσεων με σκοπό την υδατοκαλλιέργεια να παραμείνει στον εκπρόσωπο της κρατικής διοίκησης.

Παρατηρήσεις

Σημεία προς αξιολόγηση αποτελούν:

- ζητήματα θεσμικής νομιμότητας, όπως:
 - κατά πόσο η αρμοδιότητα μισθώσεων από αιρετό φορέα δεν μπορεί να προσβληθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας,

- κατά πόσο η ΚΥΑ μπορεί να τροποποιήσει διάταξη νόμου.
- Ζητήματα δομής και επάρκειας, όπου επισημαίνεται ότι τα Τμήματα Αλιείας των περιφερειακών αυτοδιοικήσεων είναι καλύτερα στελεχωμένα και ανταποκρίνονται ικανοποιητικά στις ανάγκες αξιολόγησης και γνωμοδοτήσεων στα αιτήματα μισθώσεων.

Προτάσεις

Με όσα προκύπτουν από την εμπειρία που έχει προηγηθεί και λαμβάνοντας υπόψη:

- τις σχέσεις και την αντίληψη τοπικών κοινωνιών και συγκεκριμένα περιορισμένων τοπικής σημασίας συμφερόντων με τις Υδατοκαλλιέργειες,
- τα νέα δεδομένα του Ν. 3852/2010 και την επαρκής στελέχωση τμημάτων αλιείας των περιφερειακών ενοτήτων, και
- υπό την αίρεση της ασυμβατότητας τροποποίησης διάταξης νόμου από ΚΥΑ,

προτείνεται το άρθρο 9 (α. αρμοδιότητα μισθώσεων) να τροποποιηθεί ως εξής:

«Η αρμοδιότητα των μισθώσεων υδάτινων εκτάσεων με σκοπό την Υδατοκαλλιέργεια, αφορά αρμοδιότητα του καθορισμένου κάθε φορά εκπροσώπου του Ελληνικού Δημοσίου –στον οποίο εκχωρείται η αρμοδιότητα- μετά από σχετική γνωμοδότηση του οικείου Τμήματος Αλιείας της Περιφερειακής Ενότητας της εκάστοτε Περιφέρειας».

11^η ομάδα: Αδειοδοτήσεις μονάδων

5.6. Τα θέματα των αδειοδοτήσεων των μονάδων αποτελούν θέματα αιχμής, τόσο στα πλαίσια της διαβούλευσης, όσο και στις περιφερειακές συζητήσεις που αναπτύχθηκαν με υπηρεσίες και με παραγωγικούς φορείς, με αφορμή το Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. και επικεντρώθηκαν:

- στην αλληλοεπικάλυψη γνωμοδοτήσεων και αρμοδιοτήτων, οι οποίες παρατείνουν άνευ λόγου τη διαδικασία αδειοδότησης,
- στην μακροχρόνια αναμονή αδειοδοτήσεων, οι οποίες υπερβαίνουν τα καθορισμένα από τη νομοθεσία χρονικά όρια και εκθέτουν τους φορείς επιχειρηματικότητας των Υδατοκαλλιεργειών σε πιέσεις και επιβολές ποινών,
- στην αναβλητικότητα έκδοσης αδειοδοτήσεων –για ανανεώσεις περιβαλλοντικών όρων– από τις αρμόδιες υπηρεσίες, με την αιτιολογία μη ύπαρξης ή αναμονής καθορισμού Π.Ο.Α.Υ.

Τα ζητήματα των αδειοδοτήσεων, αφορούν και ένα από τα κεντρικά ζητήματα που επιχειρεί να αντιμετωπίσει το Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., αυτό της διασφάλισης ενός ασφαλέστερου και δικαιότερου επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Τα θέματα των αδειοδοτήσεων οριοθετούνται σε δύο κύριες υποομάδες:

- της περιβαλλοντικής αδειοδότησης των παραγωγικών εγκαταστάσεων και των συνοδών και υποστηρικτικών χερσαίων εγκαταστάσεων,
- της αδειοδότησης εκτέλεσης έργου, επί του αιγιαλού και της παραλίας.

Ειδικότερα:

5.6.α. Περιβαλλοντική αδειοδότηση παραγωγικών εγκαταστάσεων

Σχόλια κατά τη διαβούλευση:

- η συνέχιση ισχύος της περιβαλλοντικής αδειοδότησης παραγωγικών μονάδων, εφόσον οι φορείς τους έχουν υποβάλλει αίτημα ανανέωσης της ΑΕΠΟ, τουλάχιστον ένα μήνα προ της ημερομηνίας λήξης τους,
- στην έκδοση ΑΕΠΟ σε παραγωγικές μονάδες, οι οποίες διαθέτουν κατ' ελάχιστο απόφαση χωροθέτησης και δεν εκδόθηκε ή δεν ανανεώθηκε ΑΕΠΟ, με ευθύνη των υπηρεσιών που εκδίδουν σχετικές αποφάσεις, με την αιτιολογία αναμονής ΠΟΑΥ,
- στην απλοποίηση διαδικασιών και επίσπευση χρόνου περιβαλλοντικής αδειοδότησης, σε ομοειδείς επιχειρήσεις και εντός ενιαίας ζώνης Υδατοκαλλιεργειών.

Στη συγκεκριμένη επιχειρηματολογία αξιοποιήθηκε διάταξη του πρόσφατου Νόμου «Απλοποίηση της αδειοδότησης των τεχνικών επαγγελματών, μεταποιητικών δραστηριοτήτων και επιχειρηματικών πάρκων» (ΥΠ.ΑΝ.Α. άρθ. 39 & 5 – Διαδικασία αξιολόγησης και έγκρισης περιβαλλοντικών όρων), όπου αναφέρεται:

«Η Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων εξακολουθεί να ισχύει προσωρινά και μετά την λήξη της, μέχρι την έκδοση νέας ανανεωμένης ή τροποποιημένης απόφασης, εφόσον όμως η υπόχρεη επιχείρηση αιτηθεί εγκαίρως την ανανέωση ή τροποποίηση της απόφασης αυτής τουλάχιστον ένα μήνα πριν από τη λήξη της, υποβάλλοντας προς τούτο τα εκάστοτε απαιτούμενα δικαιολογητικά».

Αναφορά σε συμμετοχές:

Άρθρο 1 – Γενικά Σχόλια : Σχόλιο 168

Άρθρο 1 – Γενικά Σχόλια : Σχόλιο 202

Άρθρο 1.2. : Σχόλιο 10

Άρθρο 1.4. : Σχόλιο 8

Άρθρο 1.7. : Σχόλιο 6

Άρθρο 1.12. : Σχόλιο 8

Παρατηρήσεις

Η περιβαλλοντική αδειοδότηση, αφορά μία από τις δύο κύριες αιτίες, καθυστέρησης της αδειοδότησης των μονάδων Υδατοκαλλιέργειας, όπου σε εφαρμογή της διαδικασίας Π.Π.Ε.Α. και Α.Ε.Π.Ο. απαιτεί χρονικό διάστημα 12-24 μηνών και παραπάνω, με βασικότερη αιτία τη μη έγκαιρη –και εντός των καθορισμένων χρονικών περιθωρίων- γνωμοδότηση των συναρμόδιων υπηρεσιών.

Η καθυστέρηση αυτή, αφενός δημιουργεί διαθέσεις αναστολής επενδυτικών σχεδίων και αφετέρου η μακρά διάρκεια αναμονής διαφοροποιεί δεδομένα του αρχικού σχεδιασμού της επένδυσης, όταν τελικώς εκδοθεί η Α.Ε.Π.Ο.

Η καθυστέρηση αυτή, παρήγαγε επιπλέον προβλήματα, εφόσον καθ' όλη τη διάρκεια αναμονής της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, ο μισθωτής ήταν υποχρεωμένος να καταβάλλει τα μισθώματα (χωρίς βεβαίως να του επιτρέπεται να παράγει έσοδα).

Κατά το χρόνο σύνταξης του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., εκδόθηκε εγκύκλιος, η οποία αντιμετωπίζει το πρόβλημα και καθορίζει ως πρώτη ημερομηνία μίσθωσης, την ημέρα έκδοσης της Α.Ε.Π.Ο.

Παρόλα αυτά, απαιτείται η επιτάχυνση των διαδικασιών της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, για να ενισχυθεί θετικά το επενδυτικό κλίμα.

Η τροποποίηση αυτή, θα πρέπει να συμπεριλάβει την άρση της επαναλαμβανόμενης –εις διπλούν- γνωμοδότησης των συναρμόδιων υπηρεσιών, οι οποίες επί της ουσίας δεν έχουν ουσιαστικό λόγο στην περιβαλλοντική αδειοδότηση της Α.Ε.Π.Ο. (π.χ. ΥΕΝ, ΓΕΝ, ΕΟΤ, ΥΠΠΟ, κ.α.).

Η αρμοδιότητα, αφορά το ΥΠΕΚΑ – Γενική Δ/νση Περιβάλλοντος και στα πλαίσια του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., πρέπει να συμπεριληφθεί αντίστοιχη πρωτοβουλία στο άρθρο 10-«Πρόγραμμα Δράσης».

Ωστόσο, υφίστανται και άμεσα ζητήματα στα πλαίσια εφαρμογής του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., που θα πρέπει να περιληφθούν στο Άρθρο 12 – «Μεταβατικές διατάξεις».

Προτάσεις:

Πρόταση προσθήκης «**άρθρο 10 – Πρόγραμμα Δράσης**» με **α.α.3.**

«Συμπλήρωση των διατάξεων της ΚΥΑ 17239/....., που αφορούν την περιβαλλοντική αδειοδότηση, όπως παρακάτω:

- παραγωγικές μονάδες, οι οποίες υπέβαλλαν αίτημα ανανέωσης περιβαλλοντικών όρων, κατ' ελάχιστο ενός μηνός προ της λήξης της ημερομηνίας ΑΕΠΟ, συνεχίζουν να έχουν σε ισχύ την ΑΕΠΟ και έως της ημέρας έκδοσης ανανέωσης ΑΕΠΟ,
- σε υπό καθορισμό ΠΟΑΥ για υφιστάμενες δραστηριότητες ή σε υπό καθορισμό ΠΟΑΥ σε περιοχές με μη υφιστάμενη δραστηριότητα, στο σύνολο της ΠΟΑΥ εφόσον αφορά ενιαία ενότητα, ή σε ζώνες της ΠΟΑΥ, υποβάλλεται ένα αίτημα έκδοσης ΑΕΠΟ από τον φορέα

διαχείρισης και εκδίδεται μία ΑΕΠΟ ανά ΠΟΑΥ ή ζώνη ΠΟΑΥ, με τη δέσμευση η ΑΕΠΟ να αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της άδειας μίσθωσης κάθε μονάδας.

Πρόταση προσθήκης «άρθρο 12 – Μεταβατικές διατάξεις»

Το σύνολο των υφιστάμενων παραγωγικών μονάδων Υδατοκαλλιέργειας, εφόσον κατ' ελάχιστο διαθέτουν έγκριση χωροθέτησης ή άδεια μίσθωσης, συνεχίζουν να λειτουργούν, υπό την προϋπόθεση ότι εντός τριμήνου προθεσμίας από την ημέρα ισχύος του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., υποβάλλουν αίτημα ΑΕΠΟ σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

5.6.β. Αδειοδοτήσεις εκτέλεσης έργου επί του αιγιαλού και της παραλίας

Σχόλια:

Διατυπώνονται σχόλια και παρατηρήσεις, σχετικώς με την απλούστευση των διαδικασιών –με στόχο την ευελιξία και ταχύτητα- άδειας εκτέλεσης έργου επί του αιγιαλού και της παραλίας.

Αναφορά σε συμμετοχές

Άρθρο 1 – Γενικά Σχόλια : Σχόλιο 202

Άρθρο 1.2. : Σχόλιο 13

Άρθρο 1.4. : Σχόλιο 3

Άρθρο 1.4. : Σχόλιο 6

Άρθρο 1.6. : Σχόλιο 5

Άρθρο 1.9. : Σχόλιο 8

Παρατηρήσεις

Η αδειοδότηση εκτέλεσης έργου επί του αιγιαλού, της παραλίας, της όχθης ποταμού και λίμνης, αφορά τη δεύτερη κύρια καθυστέρηση της αδειοδότησης των μονάδων Υδατοκαλλιέργειας.

Η δυσκαμψία και η γραφειοκρατική διαδικασία (επαναληψιμότητα γνωμοδοτήσεων σε συνέχεια των διαδικασιών Π.Π.Ε.Α. και Α.Ε.Π.Ο.), με τα έως τώρα ισχύοντα και πριν τη θέσπιση του νέου νόμου για την περιβαλλοντική αδειοδότηση, επιβαρύνουν με περισσότερους των 10-15 μηνών, την άδεια εκτέλεσης έργου επί του αιγιαλού και της παραλίας. Στην επιχειρηματολογία αυτή, αξιοποιήθηκε διάταξη του πρόσφατου Νόμου «Απλοποίηση της αδειοδότησης των τεχνικών επαγγελματιών, μεταποιητικών δραστηριοτήτων και επιχειρηματικών πάρκων» ν.3082/2011, όπου αναφέρεται:

«1. Για την πραγματοποίηση των σκοπών του Επιχειρηματικού Πάρκου επιτρέπεται η απευθείας παραχώρηση στην ΕΑΝΕΠ της χρήσης αιγιαλού και παραλίας και του δικαιώματος εκτέλεσης, χρήσης και εκμετάλλευσης λιμενικών έργων ή επέκτασης, ήδη υφιστάμενων στην περιοχή, λιμενικών εγκαταστάσεων».

Προτάσεις:

- Η διέλευση αγωγών όδευσης νερού, τροφής για την υποστήριξη της λειτουργίας ιχθυογεννητικών σταθμών, εγκαταστάσεων επεξεργασίας νερού, τροφών, κ.α. συναφούς χαρακτήρα (με την προϋπόθεση μη μόνιμων κατασκευών), θα πρέπει να περιληφθούν στις διατάξεις του άρθ. 13 περί «παραχώρησης απλής χρήσης αιγιαλού και παραλίας», προσδίδοντας ευελιξία και ταχύτητα κατά τις σχετικές αδειοδοτήσεις.»

Για κοινόχρηστες εγκαταστάσεις στον αιγιαλό, παραλία, όχθη λίμνης και ποταμού, και στις περιπτώσεις συγκέντρωσης μονάδων –είτε ως ΠΑΣΜ, είτε ως ΠΟΑΥ- επιτρέπεται η απευθείας παραχώρηση χρήσης και του δικαιώματος εκτέλεσης έργου και εκμετάλλευσης για χρονικό διάστημα είκοσι (20) ετών, με δικαίωμα ανανέωσης για όσο διάστημα εξυπηρετούν τους σκοπούς χρήσης τους.

Άρθρο 10 – «Πρόγραμμα Δράσης»

Συμπλήρωση των διατάξεων με σχετική αναφορά των προαναφερομένων του Ν. 2791/2001.

12^η ομάδα: Π.Ο.Α.Υ.

Σχόλια:

Ο καθορισμός Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (Π.Ο.Α.Υ.) αποτελεί ένα από τα βασικά στοιχεία του προτεινόμενου Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.. Εύλογα λοιπόν, κατατέθηκε σημαντικός αριθμός σχολίων για το χαρακτήρα, τις προϋποθέσεις καθορισμού και το ρόλο των φορέων διαχείρισής τους.

Από τα ζητήματα για τις Π.Ο.Α.Υ., τα οποία τέθηκαν υπόψη, στη συγκεκριμένη ομάδα θα αξιολογηθούν μόνο αυτά που αναφέρονται σ' αυτόν καθ' αυτόν το χαρακτήρα των Π.Ο.Α.Υ., τους όρους και προϋποθέσεις καθορισμού και τις αρμοδιότητες των φορέων διαχείρισης και όχι π.χ. μετρικές αποστάσεις από Π.Ο.Α.Υ., δυναμικότητα, ορισμοί, κ.λ.π. που ανήκουν σε άλλες ομάδες.

Οι κυριότερες παρατηρήσεις αναφέρονται στο γεγονός ότι:

- οι κατευθύνσεις δημιουργίας Π.Ο.Α.Υ. αποτελούν προδιαγραφές και δεν συνάδουν με το Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ.,
- με βάση το χωροθετικό πρότυπο, δεν είναι αναγκαία η ύπαρξη Π.Ο.Α.Υ.,
- θα πρέπει να προβλεφθεί και η συμμετοχή μικρών επιχειρήσεων σε Π.Ο.Α.Υ.,
- θα υφίστανται προβλήματα διοίκησης λειτουργίας φορέων διαχείρισης, εφόσον μονάδες ίδιων συμφερόντων, βρίσκονται σε διαφορετικά γεωγραφικά σημεία,
- θα πρέπει να υπάρχουν κοινές χερσαίες εγκαταστάσεις ανά Π.Ο.Α.Υ.,
- θα πρέπει να εκπονούνται μελέτες καθορισμού Π.Ο.Α.Υ. και από ιδιώτες – επιχειρηματίες,
- θα πρέπει να προβλεφθεί υποχρεωτική συμμετοχή ΟΤΑ και συλλόγων αλιέων, στους φορείς διαχείρισης,
- θα πρέπει να καθοριστούν τα όρια δυναμικότητας Π.Ο.Α.Υ.

Αναφορά σε συμμετοχές:

Άρθρο 1 – Γενικά σχόλια: Σχόλιο 11

Άρθρο 1 – Γενικά σχόλια: Σχόλιο 113

Άρθρο 1 – Γενικά σχόλια: Σχόλιο 161

Άρθρο 1 – Γενικά σχόλια: Σχόλιο 242

Άρθρο 1 – Γενικά σχόλια: Σχόλιο 477

Άρθρο 1.2: Σχόλιο 13

Άρθρο 1.3. : Σχόλιο 2

Άρθρο 1.3. : Σχόλιο 3

Άρθρο 1.3. : Σχόλιο 7

Άρθρο 1.3. : Σχόλιο 3

Άρθρο 1.6. : Σχόλιο 2

Άρθρο 1.6. : Σχόλιο 9

Άρθρο 1.6. : Σχόλιο 10

Άρθρο 1.7. : Σχόλιο 13

Άρθρο 1.9. : Σχόλιο 9

Αναφορά σε Σχέδιο ΚΥΑ

Άρθρο 5 – ii) Καθορισμός Π.Ο.Α.Υ. (σελ. 27 Σχ. ΚΥΑ)

II) Καθορισμός Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιιεργειών (ΠΟΑΥ)

- Οι Π.Ο.Α.Υ. δημιουργούνται αποκλειστικά και μόνο εντός των Π.Α.Υ. των κατηγοριών Α-Δ, της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και οριοθετούνται από τις συντεταγμένες του περιγράμματός τους.
- Μπορούν να αποτελούνται από μία ή περισσότερες ζώνες.
- Προβλέπουν εκτάσεις για μελλοντική μίσθωση σε μονάδες υδατοκαλλιέργειας.
- Για την εγκατάσταση των μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντός των Π.Ο.Α.Υ. εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί που θεσπίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 7 του παρόντος Ειδικού Πλαισίου.

Οι ΠΟΑΥ που έχουν προταθεί μέχρι σήμερα στο πλαίσιο μελετών του ΕΠ «Αλιεία 2000-2006» εμφανίζονται στον πίνακα 2. Ο πίνακας είναι ενδεικτικός και απαιτεί επικαιροποίηση ειδικά ως προς τις δυναμικότητες, οι οποίες μεταβάλλονται με βάση την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία.

Άρθρο 6 – Β) Διαδικασία ίδρυσης Π.Ο.Α.Υ. (σελ. 31 Σχ. ΚΥΑ)

Β) Διαδικασία ίδρυσης ΠΟΑΥ

Οι Π.Ο.Α.Υ. δημιουργούνται αποκλειστικά και μόνο εντός των Π.Α.Υ. των κατηγοριών Α-Δ της παραγράφου 1 του άρθρου 6 και οριοθετούνται από τις συντεταγμένες των ορίων των ζωνών που τις αποτελούν.

- Για την εγκατάσταση των μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντός των Π.Ο.Α.Υ. εφαρμόζονται οι όροι και προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος Ειδικού Πλαισίου και οι οποίες θα εξειδικεύονται με τη θεσμοθέτηση της Π.Ο.Α.Υ.
- Η διαδικασία ίδρυσης Π.Ο.Α.Υ. είναι η προβλεπόμενη από το άρθρο 10 του ν.2742/1999, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει και με τις τροποποιήσεις που αναφέρονται παρακάτω:

α) Φορέας ΠΟΑΥ

- Μπορεί να έχει οποιαδήποτε νομική μορφή για την υποβολή αίτησης χαρακτηρισμού και οριοθέτησης ΠΟΑΥ.
- Δεν μισθώνει το θαλάσσιο χώρο, παρά μόνο στην περίπτωση της μεμονωμένης μονάδας.
- Γνωμοδοτεί για τη δυνατότητα ή μη ίδρυσης νέων μονάδων εντός της ΠΟΑΥ και προσδιορίζει τις θέσεις χωροθέτησής τους καθώς και την έκτασή τους.

- Ασκήει τη διαχείριση του υποδοχέα και υλοποιεί τους όρους του Π.Δ. έγκρισης της ΠΟΑΥ. Η διαχείριση αφορά σε μέτρα μετεγκατάστασης και λειτουργίας των παραγωγικών μονάδων, στην παρακολούθηση της ποιότητας του θαλασσίου περιβάλλοντος, στην εφαρμογή από τον ίδιο και την κάθε μονάδα των όρων και προϋποθέσεων που τέθηκαν κατά τη θεσμοθέτηση της ΠΟΑΥ, στην καταγραφή και παρακολούθηση των ποιοτικών (υγιεινή, μέγεθος, βάρος, γεύση, διάρκεια παραγωγής, χρόνο ωρίμανσης) και ποσοτικών παραμέτρων (όγκος παραγωγής, τιμές διάθεσης και ύψος συναλλαγών) των παραγόμενων προϊόντων, δημιουργία προστιθέμενης αξίας, κ.α., καθώς και στην εισαγωγή και πιλοτική εφαρμογή επιτυχών ερευνητικών αποτελεσμάτων και καλών πρακτικών, διαχείριση παραγόμενων απορριμμάτων κλπ.
- Λειτουργεί συμβουλευτικά στους παραγωγούς και γνωμοδοτικά προς τον Γ.Γ Αποκεντρωμένης Διοίκησης, ώστε ο τελευταίος να συνεκτιμήσει τις σχετικές απόψεις κατά τη μίσθωση των θαλάσσιων εκτάσεων.
- Δρομολογεί το αίτημα παραχώρησης αιγιαλού και παραλίας για την έκδοση άδειας εκτέλεσης έργων για την υλοποίηση των χερσαίων συνοδών υποδομών της ΠΟΑΥ που προβλέπει το Π.Δ. καθορισμού της και ασκήει τη διαχείριση εκείνων που είναι σε κοινή χρήση, ενώ παρακολουθεί τη λειτουργία όσων η χρήση ασκείται από τρίτους, ώστε να διασφαλίζεται η τήρηση των όρων του Π.Δ. της ΠΟΑΥ.
- Η συμμετοχή κρατικών φορέων είναι δυνατή, με εποπτικό ρόλο.

β) Κανονισμός Λειτουργίας

Για την έγκριση της ΠΟΑΥ απαιτείται η κατάθεση Κανονισμού Λειτουργίας της, την ευθύνη του οποίου έχει ο φορέας.

Ο «Κανονισμός Λειτουργίας» ρυθμίζει τη διαχείριση και λειτουργία της ΠΟΑΥ και των εγκατεστημένων σε αυτήν κύριων, συνοδών και υποστηρικτικών εγκαταστάσεων. Ειδικότερα περιλαμβάνει:

- Τις προϋποθέσεις και τους όρους εγκατάστασης και λειτουργίας των μονάδων
- Τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εγκατεστημένων μονάδων γενικά και ειδικά επί των κοινόχρηστων εγκαταστάσεων.
- Τη διαχείριση και τις κοινόχρηστες δαπάνες
- Τους οικονομικούς πόρους
- Και άλλα

γ) Αίτηση χαρακτηρισμού και οριοθέτησης

Για να υποβάλλει αίτηση χαρακτηρισμού και οριοθέτησης, ο φορέας της ΠΟΑΥ θα πρέπει να έχει εξασφαλίσει τη δυνατότητα μακροχρόνιας χρήσης μέσω μίσθωσης ή θεβαίωσης παραχώρησης από την αρμόδια αρχή και τη συναίνεση των παραγωγών που έχουν μισθώσει τουλάχιστον το 80% της ενεργής έκτασης της ΠΟΑΥ.

- Η διαδικασία κινείται με την υποβολή πρότασης του φορέα στο Υ.Π.Ε.Κ.Α. – Δ/νση Χωροταξίας.
- Η πρόταση αφορά σε συγκεκριμένη περιοχή, στις μορφές καλλιέργειας ή εκτροφής, στα είδη και στη συνολική επιτρεπόμενη δυναμικότητα των μονάδων της Π.Ο.Α.Υ. και συνοδεύεται από φάκελο, ο οποίος περιλαμβάνει: α) Τεχνικοοικονομική Μελέτη, β) Μελέτη

Σκοπιμότητας – Βιωσιμότητας, η οποία θα τεκμηριώνει και την καταλληλότητα της περιοχής και γ) Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.).

- Στις περιπτώσεις που η αιτούμενη έκταση της ΠΟΑΥ είναι μεγαλύτερη της έκτασης που απαιτείται για την εγκατάσταση των παραγωγών που μετέχουν στο φορέα, η θεσμοθέτηση της ΠΟΑΥ θα γίνεται για το σύνολο της αιτούμενης επιφάνειας, αλλά η καταβολή των μισθωμάτων θα γίνεται για τα ενεργά πάρκα. Για τα υπόλοιπα, μη ενεργά, πάρκα τα μισθώματα θα καταβάλλονται στη φάση ενεργοποίησής τους από υδατοκαλλιεργητές.
- Ο χαρακτηρισμός και η οριοθέτηση των Π.Ο.Α.Υ. γίνεται με Π.Δ. μετά από εισήγηση του Υ.Π.Ε.Κ.Α. και του Υ.Θ.Υ.Ν.Α.Λ. η οποία εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του Νόμου 2742/1999, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.
- Τα ειδικότερα ζητήματα σχετικά με την ίδρυση ΠΟΑΥ ρυθμίζονται με Κοινή Υπουργική Απόφαση των συναρμόδιων υπουργών.
- Κατά προτεραιότητα στις ΠΑΥ τύπου Α, αλλά και σε όσες πληρούνται οι προϋποθέσεις καθορισμού ΠΟΑΥ, θα πρέπει σε διάστημα τριών (3) ετών από την ημερομηνία ισχύος του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. να υποβληθεί σχετικό αίτημα, συνοδευόμενο από τα προβλεπόμενα του Ν. 2742/1999 και της Υπ. Απόφασης ΥΠΕΧΩΔΕ 17239/1175Β/2002. Η ολοκλήρωση της διαδικασίας θεσμοθέτησης θα πρέπει να ολοκληρωθεί εντός πενταετίας.

Άρθρο 6 – ii) Μελέτες Π.Ο.Α.Υ. (σελ. 34 Σχ. ΚΥΑ)

Κατά τη διαδικασία χωροθέτησης των Π.Ο.Α.Υ. θα αξιοποιούνται οι υφιστάμενες μελέτες (περιλαμβάνονται στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1 της παρούσας), επικαιροποιημένες και συμπληρωμένες με βάση τις τελευταίες εξελίξεις στον κλάδο, τις συνθήκες στην περιοχή χωροθέτησης και, κυρίως, τη φέρουσα ικανότητα των περιοχών.

Στο πλαίσιο της επικαιροποίησης θα διερευνώνται στο σύνολο της ΠΑΥ οι παράμετροι καταλληλότητας για την εύρεση της βέλτιστης περιοχής χωροθέτησης της ΠΟΑΥ, η οποία μπορεί και να διαφέρει από την προτεινόμενη στην μελέτη του Ε.Π. Αλιεία, λόγω διαφοροποίησης των συνθηκών.

Μελέτες για τη δημιουργία ΠΟΑΥ μπορούν να εκπονούνται με ευθύνη, είτε του Υπουργείου Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας, είτε της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, στην περιοχή αρμοδιότητας της οποίας προτείνεται η δημιουργία Π.Ο.Α.Υ. Οι μελέτες αυτές αποτελούν τη βάση και εξασφαλίζουν την τεκμηρίωση μελλοντικών προτάσεων θεσμοθέτησης ΠΟΑΥ από τους ενδιαφερόμενους φορείς.

Άρθρο 9 (§ 7) – Κατευθύνσεις για την τροποποίηση του Ν. 2742/99 (σελ. 46 Σχ. ΚΥΑ)

7. Κατευθύνσεις για την τροποποίηση του Ν. 2742/99

Σε ότι αφορά στη μορφή του Φορέα Διαχείρισης ΠΟΑΠΔ, να τροποποιηθεί ώστε στο Φορέα Διαχείρισης ΠΟΑΥ να μπορεί να εκπροσωπείται το Κράτος, κατά προτίμηση με τη συμμετοχή σε αυτόν εκπροσώπου της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, όπως ορίζεται στο Ν. 3852/2010 η και η αυτοδιοίκηση και των δύο βαθμών.

Άρθρο 9 (§ 8) – Κατευθύνσεις για την τροποποίηση του ΚΥΑ 17239/2002 (σελ. 46 σχ. ΚΥΑ)

8. Κατευθύνσεις για την τροποποίηση της ΚΥΑ 17239/2002

Ο φορέας Διαχείρισης της ΠΟΑΥ δεν μισθώνει θαλάσσιες εκτάσεις. Αυτές μισθώνονται απευθείας στους υδατοκαλλιεργητές από τον καθορισμένο εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου. Κατά το χρόνο υποβολής του αιτήματος καθορισμού της ΠΟΑΥ, αν τμήματά της είναι μισθωμένα, απαιτείται η συναίνεση των παραγωγών που έχουν μισθώσει τουλάχιστον 80% της έκτασης της ΠΟΑΥ. Για τη θαλάσσια έκταση που δεν έχει μισθωθεί, απαιτείται δήλωση της αρμόδιας για την εκμίσθωση αρχής, ότι αυτή θα μισθωθεί στους παραγωγικούς φορείς που επιθυμούν να εγκατασταθούν στα όρια της θαλάσσιας ζώνης της ΠΟΑΥ (βεβαίωση παραχώρησης).

Άρθρο 10 – Πρόγραμμα Δράσης (σελ. 49 Σχ. ΚΥΑ)

8. Διαμόρφωση του καθεστώτος δημιουργίας Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (Π.Ο.Α.Υ.)

I. α. Ενέργεια: Τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 10 του Ν.2742/1999 θεσπίζοντας ειδικό καθεστώς, όσον αφορά τη χωροθέτηση Π.Ο.Α.Υ. κυρίως στη θάλασσα, αλλά και όσον αφορά την επιλογή του φορέα διαχείρισης αυτών.

β. Αρμόδιος φορέας: Υ.Π.Ε.Κ.Α.

γ. Αναγκαία μέτρα και δράσεις: Ψήφιση Νόμου

δ. Χρηματοδότηση: δεν απαιτείται

II. α. Ενέργεια: Τροποποίηση της Υπουργικής απόφασης με αριθ. Η.Π. 17239/2002 «Καθορισμός δικαιολογητικών, διαδικασίας και προϋποθέσεων χωροθέτησης Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών»

β. Αρμόδιος φορέας: Υ.Π.Ε.Κ.Α.

γ. Αναγκαία μέτρα και δράσεις: Υπογραφή Απόφασης

Παρατηρήσεις

Η ανάπτυξη Π.Ο.Α.Υ. αποτελεί τον κύριο κορμό, σε επίπεδο αριθμού συγκέντρωσης μονάδων και δυναμικότητας του χωροθετικού προτύπου του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. και η εξειδίκευση των κατευθύνσεων κρίνεται απολύτως αναγκαία, ακόμη και στο επίπεδο των «προδιαγραφών», εφόσον οι προδιαγραφές αποτελούν εξειδικευμένα στοιχεία των κατευθύνσεων.

Οι φορείς διαχείρισης των Π.Ο.Α.Υ. έχουν αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα –όπως όλοι οι φορείς διαχείρισης ή διοίκησης υποδοχέων- και όχι εκπροσωπευτικό και επομένως δεν τίθεται ζήτημα συμμετοχής κάθε νομικού προσώπου – φορέα παραγωγής στα αντίστοιχα Δ.Σ. των φορέων διαχείρισης Π.Ο.Α.Υ.

Η εξασφάλιση εγκατάστασης και μικρών μονάδων σε καθορισμό Π.Ο.Α.Υ. δεν είναι πάντα δυνατή εφόσον υφίστανται ήδη κορεσμένες θαλάσσιες περιοχές, όπου δεν υπάρχει διαθέσιμος χώρος. Επομένως, μπορεί να συμπεριληφθεί, υπό προϋποθέσεις, σχετική εξειδίκευση αυτής της κατεύθυνσης.

Ο καθορισμός ορίων δυναμικότητας Π.Ο.Α.Υ. δεν θα πρέπει να συμπεριληφθεί στις κατευθύνσεις, εφόσον η δυναμικότητα της κάθε Π.Ο.Α.Υ. αποτελεί συνάρτηση της διαθεσιμότητας θαλασσίου χώρου, της φέρουσας ικανότητας και του τύπου και των μορφών εκτροφής.

Οι μελέτες Π.Ο.Α.Υ. πρέπει να εκπονούνται και να υποβάλλονται από οποιονδήποτε επισπεύδοντα φορέα, στους οποίους συγκαταλέγονται και οι ιδιώτες επιχειρηματίες και παραγωγοί.

Η σύνθεση των φορέων διαχείρισης αποτελεί ένα κρίσιμο παράγοντα, εφόσον αυτοί οι φορείς πρέπει να διασφαλίζουν την επιχειρηματικότητα και αφετέρου να συνεργάζονται –και από κοινού να προωθούν την Υδατοκαλλιέργεια- με την Πολιτεία και την Αυτοδιοίκηση. Για τους παραπάνω λόγους, είναι σκόπιμη η συμμετοχή των εκπροσώπων της περιφερειακής αυτοδιοίκησης και της αποκεντρωμένης διοίκησης.

Προτάσεις

Προτείνεται η βελτίωση των υφιστάμενων διατάξεων του σχεδίου ΚΥΑ, όπως παρακάτω (οι προσθήκες επισημαίνονται με Bold):

Άρθρο 5 – ii) Καθορισμός Π.Ο.Α.Υ.:

II) Καθορισμός Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (ΠΟΑΥ)

- Οι Π.Ο.Α.Υ. δημιουργούνται αποκλειστικά και μόνο εντός των Π.Α.Υ. των κατηγοριών Α-Δ, της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και οριοθετούνται από τις συντεταγμένες του περιγράμματός τους.
- Μπορούν να αποτελούνται από μία ή περισσότερες ζώνες.
- **Στις περιπτώσεις διαθεσιμότητας θαλασσιού χώρου και εφόσον το επιτρέπει η φέρουσα ικανότητα του οικοσυστήματος που υποδέχεται τη δραστηριότητα, προβλέπουν εκτάσεις για μελλοντική μίσθωση σε μονάδες υδατοκαλλιέργειας. Στις περιπτώσεις αυτές –και εφόσον υπάρχει ενδιαφέρον εγκατάστασης και μικρών μονάδων- η αναλογία θα είναι 70-30 υπέρ των μεγάλων μονάδων.**
- Προβλέπουν εκτάσεις για μελλοντική μίσθωση σε μονάδες υδατοκαλλιέργειας.
- Για την εγκατάσταση των μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντός των Π.Ο.Α.Υ. εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί που θεσπίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 7 του παρόντος Ειδικού Πλαισίου.

Άρθρο 6 – Β) Διαδικασία ίδρυσης Π.Ο.Α.Υ.

α) Φορέας ΠΟΑΥ

- Μπορεί να έχει οποιαδήποτε νομική μορφή για την υποβολή αίτησης χαρακτηρισμού και οριοθέτησης ΠΟΑΥ.
- Δεν μισθώνει το θαλάσσιο χώρο, παρά μόνο στην περίπτωση της μεμονωμένης μονάδας.
-
- Δρομολογεί το αίτημα παραχώρησης αιγιαλού και παραλίας για την έκδοση άδειας εκτέλεσης έργων για την υλοποίηση των χερσαίων συνοδών υποδομών της ΠΟΑΥ που προβλέπει το Π.Δ. καθορισμού της και ασκεί τη διαχείριση εκείνων που είναι σε κοινή χρήση, ενώ παρακολουθεί τη λειτουργία όσων η χρήση ασκείται από τρίτους, ώστε να διασφαλίζεται η τήρηση των όρων του Π.Δ. της ΠΟΑΥ.

- **Η συμμετοχή εκπροσώπων της περιφερειακής αυτοδιοίκησης –μέσω των τμημάτων αλιείας των περιφερειακών ενοτήτων- και της αποκεντρωμένης διοίκησης, κρίνεται σκόπιμη και αναγκαία.**

Άρθρο 6 – ii) Μελέτες Π.Ο.Α.Υ.

Κατά τη διαδικασία χωροθέτησης των Π.Ο.Α.Υ. θα αξιοποιούνται οι υφιστάμενες μελέτες (περιλαμβάνονται στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1 της παρούσας), αφού επικαιροποιηθούν και συμπληρωθούν με βάση τις τελευταίες εξελίξεις στον κλάδο, τις συνθήκες στην περιοχή χωροθέτησης και, κυρίως, τη φέρουσα ικανότητα των περιοχών.

.....

Μελέτες για τη δημιουργία ΠΟΑΥ μπορούν να εκπονούνται με ευθύνη του **Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων** ή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης ή **από ιδιώτες επιχειρηματίες και παραγωγούς** στην περιοχή αρμοδιότητας της οποίας προτείνεται η δημιουργία Π.Ο.Α.Υ. Οι μελέτες αυτές αποτελούν τη βάση και εξασφαλίζουν την τεκμηρίωση μελλοντικών προτάσεων θεσμοθέτησης ΠΟΑΥ από τους ενδιαφερόμενους φορείς.

13^η ομάδα: Υδρανάπαυση

Σχόλια

Τέθηκαν ζητήματα, σχετικά με τις διαδικασίες υδρανάπαυσης, όπως:

- η αποδεκτή επιστημονικά απόσταση για αποτελεσματική διαδικασία υδρανάπαυσης πρέπει να είναι μεγαλύτερη των 100-200m,
- δεν είναι αποτελεσματική η υδρανάπαυση όταν γίνεται εντός της μισθωμένης έκτασης,
- δυνατότητα πρόβλεψης έκτασης για υδρανάπαυση σε επίπεδο ΠΟΑΥ,
- καθορισμός διαδικασίας υδρανάπαυσης (χρονική διάρκεια, απόσταση), λαμβάνοντας υπόψη τις μετακινήσεις των υδάτων (ρεύματα),
- όχι έκδοση νέων αδειών, χωρίς πρόβλεψη υδρανάπαυσης,
- υδρανάπαυση, είτε κάθε έτος και τους καλοκαιρινούς μήνες είτε σε απόσταση μεγαλύτερη των 10 μιλίων,
- δεν αντιμετωπίζεται η υδρανάπαυση στην οστρακοκαλλιέργεια.

Αναφορά σε Σχέδιο ΚΥΑ

Άρθρο 5 –ε. Υποχρεώσεις Φορέων Διαχείρισης ΠΟΑΥ και μεμονωμένων ομάδων

1. Υδρανάπαυση – θαλάσσια υδατοκαλλιέργεια (σελ. 35)

Βασικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις της ιχθυοκαλλιέργειας στο θαλάσσιο περιβάλλον αποτελούν η καθίζηση σωματιδιακού υλικού (από την προσθήκη τροφής και την απέκκριση των εκτρεφόμενων οργανισμών), η απελευθέρωση θρεπτικών στοιχείων στην υδάτινη έκταση, η χρήση ουσιών και τα περιστατικά διαφυγής των προς εκτροφή ειδών στο ευρύτερο θαλάσσιο περιβάλλον, κυρίως ως προς την πιθανότητα αναπαραγωγής με άγριους/φυσικούς πληθυσμούς και λιγότερο ως προς τη μεταφορά ασθeneιών ή άλλων παθογόνων παραγόντων.

Κατά τη λειτουργία των μονάδων είναι σκόπιμο οι ιχθυοκλωβοί να μετακινούνται ανά τακτά διαστήματα (π.χ. ανά πενταετία) εντός της μισθωμένης θαλάσσιας έκτασης για την καλύτερη διασπορά του σωματιδιακού υλικού. Ως προαιρετικά μέτρα προτείνονται:

- *Η χρήση καινοτόμων εφαρμογών και η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητάς τους στα ελληνικά ύδατα, όπως π.χ. η καλλιέργεια φυκών σε συνδυασμό με την ιχθυοκαλλιέργεια, ως εργαλείο για τη μείωση της απελευθέρωσης των ανόργανων θρεπτικών αλάτων ή η καλλιέργεια οστρακοειδών (κυρίως μυδιών) σε συνδυασμό με την ιχθυοκαλλιέργεια, ως εργαλείο για τη μείωση (ή τη μετατροπή του σε περισσότερο βιοδιασπώμενη μορφή) του σωματιδιακού υλικού.*

Η χρήση αποτελεσματικότερων εγκαταστάσεων σε περιστατικά ακραίων καιρικών φαινομένων, τα οποία συνήθως ευθύνονται για τα επεισόδια διαφυγής εκτρεφόμενων ειδών.

Αναφορά σε συμμετοχές

Άρθρο 1 – Γενικά Σχόλια : Σχόλιο 168

Άρθρο 1 – Γενικά Σχόλια : Σχόλιο 541

Άρθρο 1.2. : Σχόλιο 13

Άρθρο 1.3. : Σχόλιο 3

Άρθρο 1.3 : Σχόλιο 5

Άρθρο 1.3. : Σχόλιο 7

Άρθρο 1.4. : Σχόλιο 6

Άρθρο 1.5. : Σχόλιο 32

Άρθρο 1.5. : Σχόλιο 33

Άρθρο 1.6. : Σχόλιο 5

Άρθρο 1.6. : Σχόλιο 12

Άρθρο 1.6. : Σχόλιο 13

Παρατηρήσεις

Διατυπώνονται απόψεις, με επιστημονικό υπόβαθρο (π.χ. σε απόσταση μεγαλύτερη των 100m δεν εντοπίζονται ρύποι, η ανάγκη υδρανάπαυσης είναι συνάρτηση του ρευματισμού των υδάτων κάθε περιοχής, κ.α.), με έλλειψη εμπειρίας (π.χ. όμορη συνύπαρξη μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας, με μονάδα μυδοκαλλιέργειας, η οποία θα επιβάρυνε σημαντικά τους ιχθυοκλωβούς με το γόνο των μυδιών) και άλλες μάλλον ανεφάρμοστες (π.χ. μετακινήσεις σε αποστάσεις 10 μιλίων ή μετακινήσεις κάθε καλοκαίρι των ιχθυοκλωβών).

Η διατύπωση συγκεκριμένων κατευθύνσεων στα πλαίσια του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., δεν είναι δυνατή εφόσον:

- υφιστάμενες συγκεντρώσεις μονάδων σε περιοχές όπου έχουν εκδηλωθεί προθέσεις αιτήματος καθορισμού Π.Ο.Α.Υ. είναι πεπερασμένες σε διαθεσιμότητα χώρου. Στις περιπτώσεις αυτές, δεν μπορεί να διατυπωθεί πρόταση μετακίνησης ιχθυοκλωβών,
- αποτύπωση παραμέτρων κίνησης ρευμάτων και οξυγόνωσης των υδάτων σε περιοχές παρέμβασης, όπου δεν υφίσταται διαθέσιμη πληροφορία,
- λαμβάνοντας πάντα υπόψη τις πολυεπίπεδες χρήσεις του θαλάσσιου χώρου, τις μετρικές κατευθύνσεις του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. (δηλ. ενδεχόμενη μετακίνηση σε θέσεις υδρανάπαυσης, να μην τηρεί τις κατευθύνσεις ή να παράγει πρόσθετες συγκρούσεις χρήσεων) και την απουσία θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, θα προκύψουν σημαντικά προβλήματα από την επιπλέον δέσμευση θαλασσίου χώρου.

Προτάσεις

Η διαδικασία της υδρανάπαυσης, είναι σκόπιμη και απαραίτητη αναλόγως και αντιστοίχως, του βαθμού ανανέωσης των υδάτων.

Σε αυτή την πρώτη φάση εφαρμογής του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ., δεν πρέπει να διατυπωθούν δεσμευτικές κατευθύνσεις διαδικασίας υδρανάπαυσης, εφόσον τα διαθέσιμα δεδομένα είναι ανύπαρκτα, με το ενδεχόμενο ανεφάρμοστων εξειδικευμένων κατευθύνσεων.

Δεδομένου ότι η ανάγκη της διαδικασίας υδρανάπαυσης, κυρίως αφορά τις περιοχές υψηλής συγκέντρωσης μονάδων –και σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α.Υ. άμεσα ή σε βάθος τριετίας- θα πρέπει να καθορισθούν ως Π.Ο.Α.Υ. και να υποβάλλουν σχετική έκθεση αξιολόγησης της ποιότητας του θαλασσιού περιβάλλοντος και αναλόγως της κατάστασης να διατυπώσουν σχέδιο και προτάσεις (φέρουσα ικανότητα, δυνατότητα και πρόβλεψη υδρανάπαυσης, π.χ. βλ. Π.Ο.Α.Υ. τ. Ν. Ημαθίας και σήμερα Ζώνης Κλειδίου Π.Ο.Α.Υ. Θερμαϊκού κόλπου).

Η συγκεκριμενοποίηση των προτάσεων, αφορά:

Άρθρο 5- ε. Υποχρεώσεις Φορέων Διαχείρισης Π.Ο.Α.Υ. και μεμονωμένων επενδυτών

1. Υδρανάπαυση – Θαλάσσια υδατοκαλλιέργεια (σελ. 35)

Βασικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις της ιχθυοκαλλιέργειας στο θαλάσσιο περιβάλλον αποτελούν η καθίζηση σωματιδιακού υλικού (από την προσθήκη τροφής και την απέκκριση των εκτρεφόμενων οργανισμών), η απελευθέρωση θρεπτικών στοιχείων στην υδάτινη έκταση, η χρήση ουσιών και τα περιστατικά διαφυγής των προς εκτροφή ειδών στο ευρύτερο θαλάσσιο περιβάλλον, κυρίως ως προς την πιθανότητα αναπαραγωγής με άγριους/φυσικούς πληθυσμούς και λιγότερο ως προς τη μεταφορά ασθeneιών ή άλλων παθογόνων παραγόντων.

Κατά τη λειτουργία των μονάδων υδατοκαλλιέργειας, είναι απαραίτητο να εισαχθεί η διαδικασία της υδρανάπαυσης, για την καλύτερη διασπορά του σωματιδιακού υλικού.

Η χρήση καλών πρακτικών και καινοτόμων εφαρμογών, όπως π.χ. η μετακίνηση ιχθυοκλωβών ή καλλιέργεια φυκών σε συνδυασμό με την ιχθυοκαλλιέργεια και την οστρακοκαλλιέργεια, ως εργαλείο για τη μείωση (ή τη μετατροπή του σε περισσότερο βιοδιασπώμενη μορφή) του σωματιδιακού υλικού.

Η χρήση αποτελεσματικότερων εγκαταστάσεων σε περιστατικά ακραίων καιρικών φαινομένων, τα οποία συνήθως ευθύνονται για τα επεισόδια διαφυγής εκτρεφόμενων ειδών.

Αντίστοιχου χαρακτήρα και σχεδιασμού μέτρα, πρέπει να περιληφθούν:

- στις επικαιροποιημένες και αναμορφωμένες υφιστάμενες μελέτες, για καθορισμό Π.Ο.Α.Υ.,
- στη διατύπωση αιτημάτων μετασχηματισμού Π.Α.Σ.Μ. σε Π.Ο.Α.Υ.,
- για κάθε μονάδα –μεμονωμένη ή σε Π.Α.Σ.Μ.- η οποία επιδιώκει συνέχιση της λειτουργίας της.

Ο σχεδιασμός και η διατύπωση μέτρων και εφαρμογών, θα αξιοποιεί την υφιστάμενη επιστημονική γνώση και κατ' ελάχιστο θα λαμβάνει υπόψη του, το βαθμό ανανέωσης των υδάτων, τη φέρουσα ικανότητα και τη συμμετοχή της υδατοκαλλιέργειας στην επιβάρυνση των οικολογικών χαρακτηριστικών της περιοχής.